

BİR BALON MUTLULUK

Merhaba çok değerli okuyucularımız,

Okulumuzda “Geleceğin Yazarları Projesi” kapsamında birbirinde değerli 52 genç yazarımızın yüreklerinden gelen ve en güzel duygularla yazmış olduğu eserleri topladığımız bu dijital kitapta bazen duygulanacak, bazen hüznülenecek bazen de tebessüm edeceksiniz. Eserleriyle geleceğe büyük bir adım atmış olan genç yazarlarımızın öykülerini okumaya başladığımızda hayal dünyalarının alabildiğince geniş ve masum olduğunu görecek hayattan gerçek kesitler bulacaksınız. Kullandıkları zengin kelime dağarcıklarını ahenkli bir şekilde betimleyerek öykülerini yazan gençlerimizin yakın zamanda edebiyat dünyasına isimlerini yazdıracaklarını hissedeceksiniz.

Her çocuğun en önemli hakkı, hiç kuşkusuz iyi bir eğitim almasıdır. Nitelikli eğitim anlayışının her geçen gün değer kazandığı günümüzde, 21. yüzyıl bireylerinin sahip olması gereken bilgi ve becerileri kazandıracak, “dünyayı yönetecek çocuklar yetiştiren okul” olmak için bütün paydaşlarımızla birlikte büyük mücadele veriyoruz ve entelektüel bir birikimle dünyayı yönetecek çocuklar yetiştirmenin vizyonuyla hareket eden bir okul olmaya devam ediyoruz.

Genç yazarlarımızı kutluyorum. Yüreğinize ve kaleminize sağlık sevgili gençler. Desteklendiklerinde evlatlarımızın ne kadar kaliteli eserler oluşturduklarına bu kitapta bir kez daha şahit olduk. Bu bağlamda öğrencilerimizin öykülerini yazmalarında onlara destek olan öğretmenlerimize ve kıymetli ailelerine çok teşekkür ediyorum. Ayrıca projenin başlangıcından son aşamasına kadar büyük gayret ve emek harcayan kitap editörümüz Hülya Erol öğretmenimize de teşekkürlerimi sunuyorum. İnaniyorum ki dünyayı iyi yetiştirilmiş ve eğitilmiş çocuklar yönetecektir. Sevgili Gençler! Gelecek sizin, gelecek sizsiniz. Yazdıklarıyla kapılarını ve yüreklerini bizlere açan yeryüzünün melek yüzlü çocuklarına şükranlarımla...

BÜLENT KARA

AYDINLI İLKOKULU MÜDÜRÜ

1. YORGUN KAPI / EFE BARIŞIK	4
2. YORGUN KAPI / EFE BARIŞIK	6
3. BİR GÜN IŞIĞI / MELİS MUTLU	7
4. UÇURTMAMI BULAMIYORUM / RUKİYE ÖZTURAN	8
5. UZAYI MERAK EDEN KED / EYLÜL CEREN GÜNDOĞAN	10
6. EFE'NİN FUTBOL SEVGİSİ / SERHAT MERT GÜLTEKİN	12
7. BENİM HİKÂYEM / ZEYNEP ŞAŞMAZ	13
8. AY'A YOLCULUK / KEMAL BARIŞIK	14
9. ÇINAR AĞACI VE LEYLEK / İCLAL KAŞBAŞ	15
10. YAVRU KEDİLERİN MACERALARI / GÖZDE AKSU	16
11. YOĞURT ADAM / AHSEN REYYAN DURUŞ	17
12. TAVŞAN PİTİ ve PERİ ŞUŞU / SELMA DEMİRTAŞ.....	18
13. AİLEMİZ / YUNUS GÖKTUĞ AKTAŞ	19
14. BİR BALON MUTLULUK / DİLARA SEVİM	20
15. EYVAH KÖPEKLER GELİYOR / BARIN TERCAN	21
16. ATAM'A / YAĞIZ KAYA	23
17. SORUMSUZ PONPON / ZEHRA EREN	24
18. BENİM TATLI ÇİLEĞİM / BULUT ÖZDEN	26
19. KÜÇÜK UĞUR BÖCEĞİ / RÜYA AVSEREN	27
20. KAHRAMAN ÇOCUKLAR / TALHA KARA	29
21. ECE'NİN DOĞUM GÜNÜ / NİSANUR KARINCA	30
22. GEZGİN KÜÇÜK ÇOCUK / EFLİN HÜMA TAŞPINAR	31
23. KAHRAMAN PERİLLA / ELİSA BÜYÜK	32
24. ALİ'NİN TARİH MERAKI / BERAT ÖZÜBEK	33
25. MİNİK BONCUKLARIM / MİHRİNİSA AKBAYRAK	34
26. HAYVANLARA YAPILAN HAKSIZLIK / İSRANUR MUTLU	35
27. SÜRPRİZ DOĞUM GÜNÜ HEDİYESİ / EBRU KARADENİZ	36
28. ECE VE YAVRU KEDİ / SEMİH ÖZDEMİR	38
29. WORLD TOUR WITH ZEYNEP / HİRANUR MUTLU	40
30. MİNİK TIRTIL / KUMSAL AVSEREN	41
31. SİHİRLİ ORMAN / ZEYNEP HANNE TAŞBAŞI	43
32. OKULUM / ZEYNEP SU YAVÇİN	45
33. CEREN VE ARDA'NIN KAR MACERASI / HİRANUR ÇELİK	46
34. YARDIMSEVER PENGUEN / IŞIL GÜNER	47
35. SİHİRLİ KAPI / SERRA ÇAKIR	48

36. KÖYDE YAŞAM / AHMET AKİF ÖZKAN	49
37. DOĞA ve CANLILARI SEVEN ELİF / ECRİN MELİS ŞAHİN	50
38. KAHRAMAN EFE / EBRAR KAYA	51
39. ÇOCUK VE DOĞA / AKIN YILMAZ	52
40. GİZEMLİ TAÇ / İNCİ BOZDEMİR	53
41. MY SUMMER WITH ROHAT / AHMET EMİR SAMANCIOĞLU	55
42. KÜBRA'S DREAM / CEREN ÜNAL	56
43. JOHN ON THE MOON / YİĞİT KAYA	57
44. KAVGA VE BARIŞ / MUHAMMET EMİN DÖNMEZ	58
45. KARANLIKTAN KORKAN ÇOCUĞUN HİKÂYESİ / LORİN KUSCİ	60
46. GÜZEL ANNEM / ELANAZ ÇEVİK	61
47. DEĞERLİ ÖĞRETMENİM / HİRANUR MUTLU	62
48. HAYAL DÜNYAM / EFECAN ATMACA	63
49. FIRASKO GERÇEĞİ / BETÜL SENA GÖKTAŞ.....	65
50. TARİHİN EN İYİ RÖVEŞATASI / BURAK KILIÇ.....	67
51. SALYANGOZ EVİ / UMUT AYAZ TAM.....	69
52. AĞAÇ EV / AKİF ALA AKAT.....	70

Efe BARIŞIK 4/A

YORGUN KAPI

Uzun zaman önceydi, Memlekete dedemi ve babaannemi ziyaret etmek ve yaz tatilini orada geçirmek için gittik. İlk kez memlekete gideceğimiz için babam sürekli oradaki güzelliklerden, orada yaşadığı anılardan, oynadığı oyunlardan ve eskiye dair her şeyden söz ediyor hiç durmadan çok heyecanlı bir şekilde anlatıyordu. Babam anlattıkça ben gideceğimiz yeri daha çok merak ediyordum. Sonunda köye gelmiştik. Ama o da ne !!! çok şaşırmıştım. Burası babamın anlattığı yemyeşil uçsuz bucaksız tarlalarla kaplıydı. Ben babama dönerek, Babacığım yol boyunca anlata anlata bitiremediğin yer burası mıydı? Babam evet oğlum dedi. Ben çok büyük hayal kırıklığı yaşadığım için yüzüm düşmüş ve konuşmadan bir kenara çekildim. Akşam yemeğinden sonra herkes uyumak için odasına çekildi ve benimse hiç uykum yoktu. Hava çok güzeldi, yıldızlar çok parlak ve kocaman kocamandı. Anneme uykum yok dışarda biraz daha kalmak istediğimi söyledim ve dış kapının önünde oturdum.

Herkes içerdeyken bir ses duyar gibi oldum ve sağa sola baktım kimseyi göremedim. Tekrar aynı yere oturdum birazdan aynı yorgun ve cılız sesi duydum. Bu kez yanılmış olamam dedim. Birileri benimle konuşuyor dedim kendi kendime.... Dış kapıdan sesler geldiğini fark ettim... Birisi Sanki Efe Efe, diye sesleniyordu. Önce birinin öksürdüğünü sandım ve sağa sola bakındım. Bu cılız ve yorgun sesin kapıdan geldiğini anlamıştım. Kapı benimle konuşuyordu. Hayır hayır nasıl olabilirdi ki böyle bir şey. Şaşkınlık ve hayretler içindeydim. Ama bu yorgun kapı oldukça eski açılıp kapanmaktan artık ağlıyor gibi ses çıkarıyordu. Boyası eskimiş, paslanmış her yeri yorgun bir kapı olduğunu ve artık yenilenmesi gerektiğini anlatıyordu. Sanki güzel bir bakıma ihtiyacı varmış gibiydi. Evet, evet yıllar bu kapıyı oldukça eskitmiş ve yormuştu. Kapıdan gelen üzgün, mutsuz ses ben oldukça etkilemişti.

Önce uzun bir süre kendime gelemedim. Kapıya baktıkça hem şaşkındım hem de çok korkuyordum. fakat yine de çok meraklı bir şekilde konuşan sen misin? dedim kapıya Yorgun kapı evet benim Efe dedi. Her ne kadar korkup şaşkın olsam da Sanki bu uzun yıllardan tanıyormuşum gibi yorgun kapı kendi hikâyesini ve yıllar içinde neden bu kadar yıprandığını anlattı. Bak evlat dedi ben bir zamanlar yeni ve çok bakımlıydım fakat yağın yağmurlar, karlar yazın aşırı olan sıcak güneş yüzünden paslanıp boyalarım eriyip döküldü. Her yerim eskidi. Aslında ben gençken bir ailem vardı fakat hepsi bambaşka evlerin kapıları oldular. Tıpkı benim gibi yani dedi. Ben şaşkındım ve sadece yorgun kapıyı dinliyordum... Daha sonra yorgun kapı bana Babamın anıları anlattı. Ah ah ne hayta bir çocuktu senin baban, Tırmanmadık ağaç kırmadık cam bırakmadı köyde.... Babamın çelik çomak oynadığını, aynı benim gibi korkusuz bir çocuk olduğunu anlattı. Hatta bir keresinde babam ceviz ağacına tırmanırken düşüp bacağına kırmış, Yorgun kapı anlattıkça ben hem şaşıyor hem de mutlu oluyordum. O gece konuştuk ki yorgun kapı bana anlattığı hiçbir şeyi kimseye söylememem

gerektiğini tembihledi. Zaten anlatsam da kimsenin bana inanmayacağını hatta beni deli zannedeceklerini söyledi. Çok yorgundum. Orada böylece uyuya kalmıştım. Sabah uyanır uyanmaz yorgun kapının tüm tadilatı için babamla birlikte kasabaya gitmek oldu. Kapı için, boya, menteşe, kapı tokmağı hatta ve hatta kapı süsü almıştım. Babam önce Onları ne yapacaksın "Efe" dedi. ben babacığım kapı çok eskimişti ve çok fazla ses çıkarıyor açılıp kapanınca bakıma ihtiyaç var dedim. Babam biraz düşündü ve gülerek tamam oğlum dedi. Akşama doğru eve döndüğümüzde his halim kalmamıştı. Uyuyup dinlendim. Akşam yemeğinde uyandım. Yemekten sonra dışarı kapının önüne çıktım. Yorgun kapı merak etmiş bugün nereye gittiğimizi Ona yarın Sana sürprizim var dedim...

Sabah büyük bir heyecanla uyandım ve dışarı fırladım... Babamla aldığımız tüm tadilat malzemelerini kaptığım gibi Yorgun kapının oraya getirdim ve başladık kapının tadilatını yapmaya önce menteşeleri söktük, boyadık, tokmağını taktık ve bir güzel yağladık tekrar yerine taktik. Evet kirden, Pastan arınan kapıyı masmavi gökyüzü rengine boyadık. Artık yepyenyidi. Tertemizdi. Artık eskisi gibi acıklı ve ağlayan sesi çıkartmıyordu. Ve artık yorgun yıpranmış kapıdan eser yoktu.

Yorgun kapı benim yaptıklarım için çok şaşkındı, Bütün kapı bunlar için çok mutluydu. Bütün gece bana minnettar olduğunu tekrarlayıp durdu. Memlekette her günüm ayrı güzel geçiyordu. Fakat tatilin sonuna yaklaştıkça yorgun kapıdan ayrılacağım için üzüliyordum.

Yorgun kapı son gecemizde sen mükemmel bir çocuk ve bir dostsun dedi evet O gece hiç uyumdan onu dinledim bir daha ne zaman göreceğim diye düşünüp duruyordum. Babamla konuşup sene bir daha memlekete tatile gelir miyiz diye sordum. Babam yavrum sen iste yeter ki dedi... Ve ben mutluydum çünkü yorgun kapı dostumu mutlu etmişim artık gitme zamanıydı. Arkama bakmadan yapamadım son kez kapıya sıkı sıkı tutulup Sarıldım. Herkes beni şaşkınlıkla izlese de ben dostumdan ayrıldığım ağlıyordum. O da ağlıyordu. Fakat kimse bilmiyordu... en iyi dostum yorgun kapı Seneye görüşürüz diyerek bindim arabaya.

Efe BARIŞIK 4/A

YORGUN KAPI

Kapıydım Sadece ben

Sense koca yürekli bir çocuk

Cılızdı sesim ağlar gibiydim.

Sense süsleyip alladın beni Yorgundum, kimsesizdim

Sevip okşadın beni

Ağırdu yüküm yıllarca taşıdım.

Sen beni bir günde anladın.

Herkes Vurdu, çarptı beni

Sen yenileyip sevdin beni

Kırıldım, paslandım, döküldü her yerim

Bir günde yeniledin beni.

Suskundum çıkmıyordu sesim

Sen Efe sen duydun beni

Melis Mutlu 3/D

BİR GÜN IŞIĞI

Bir gün baktım havaya
Kapkaranlıktı gökyüzü.
Hiç umut yoktu güneşte
Sanki bizden saklanıyordu.

*****

Bir şeyden kaçıyor gibiydi
Bulutların arkasına süzölmüştü
Hepimiz toplandık,
Güneşe gülümsedik.

*****

Sanki oda bize gülümsüyordu.
Birden parlamaya başladı
Artık, güneşte bizleydi
Hepimiz mutluyduk.

Rukiye ÖZTURAN 3/D

UÇURTMAMI BULAMIYORUM

Bir sabah annemin nefis yemek kokularıyla uyandım. Yataktan kalkıp elimi ve yüzümü

yıkayıp mutfığa gittim. Birde ne göreyim! Annem en sevdiğim böreklerden yapmış, yemek hazır olmuş bile. Bana büyük bir sürpriz oldu. Sofraya oturduk.

-Baba ben çok yemek yedim karnım tıka basa doydu, dedim.

-Tamam, kızım, kendini zorlama, istersen sofradan kalkabilirsin.

-Ellerine sağlık anne.

-Afiyet olsun kızım, dedi.

Annemden yemekten sonra bahçede uçurtmam ile oynamak için izin istedim. Annem:

-Tamam, kızım dedi.

Uçurtmamı almaya odama gittim, ama başıma gelene de bakın uçurtmamı bir türlü bulamıyorum.

-Anneee! Uçurtmamın nerede olduğunu biliyor musun? Diye seslendim.

-Bilmiyorum kızım dedi.

-Baba sen nerede olduğunu biliyor musun?

-Hayır, bilmiyorum kızım.

- Allah, Allah nerede ki acaba?

Bütün günüm uçurtmamı aramakla geçti. Fakat bir türlü bulamadım. Akşam hava kararmak üzereydi ben ise hala uçurtmamı arıyordum. Eve geri döndüm. Akşam yemeğinde uçurtmamı bir türlü bulamadığımdan bahsettim. Yatmadan önce uçurtmamı bulabilmek için dua ettim. Çünkü; O, benim en sevdiğim oyuncağımdı diye düşünürken uyuyakalmışım.(zzzzzzzzzz)

Gözlerimi açtığımda gün ağarmış, sabah olmuştu. Bütün gece rüyamda uçurtmam ile oynadığımı gördüm. Rüyamı koşa koşa anneme anlatmaya gittim. Annem bana kedimiz Ponçık'ın oynarken uçurtmayı bir yerlere saklaya bileceğini söyledi. Annemin söylediği daha

nce benim aklıma hiç gelmemişti. Bunun zerine evin içerisinde aramaya başladım. Yatağımın zerine çıkıp baktığımda uurtmamın dolabın üzerinde olduğunu fark ettim. -Yaşasın! En sevdiğim oyuncağıma kavuştum. Kedim Ponık ile birlikte bahçemizde artık uçurtma uurabileceğim.

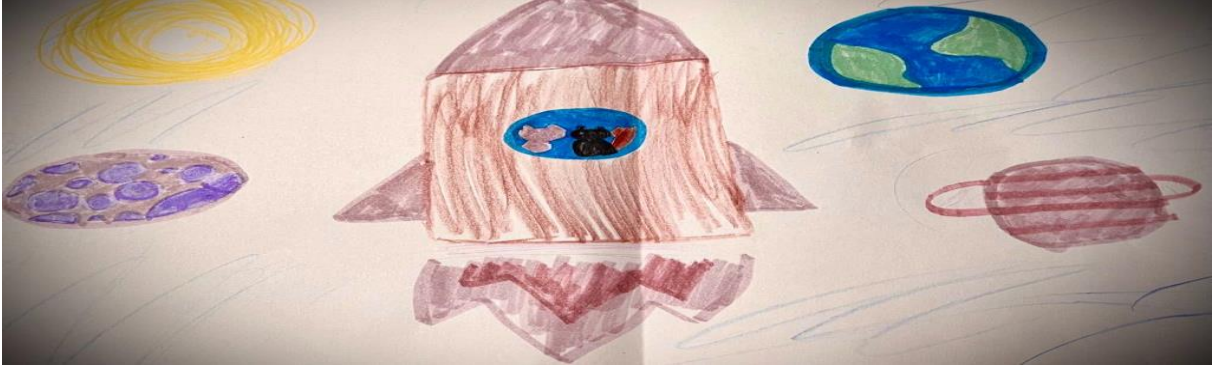
UZAY'I MERAK EDEN KEDİ

Bir İstanbul akşamında bir kedi başı yukarda gökyüzünü izlerken 'Acaba uzay nasıl bir yer'? Diye düşünmeye başlamış. Uzaya çıkmak istemiş fakat daha minicik yavru bir kediymiş. Bunu yapması için biraz daha büyümesi gerektiğini düşünmüş.

Resim: Erva Hüma SÖNMEZ

Zaman geçmiş, minik kedi artık büyümüşü. Hayalini gerçekleştirmek için önce kıyafet hazırlığı yapması gerektiğini düşünmüştü. Hemen terziye koşup kendisine astronot kıyafeti diktirdi. Fakat bir şey eksikti orada nasıl nefes alacaktı? Biraz parası vardı, o para ile nefes alabileceği bir kask yaptıracaktı. Bir arkadaşından yardım isteyip eksikliğini kapattı ve tüm kıyafetleri baştan aşağı denerken aklına yeni bir soru gelmişti. Oraya roket olmadan gidemezdi. Aklına bir fikir gelmişti, çöpten bulduğu metal eşyalarla kendi roketini yapacaktı. Sabaha kadar uğraşıp üç kişilik bir roket yapmış hatta çöpten bulduğu koltukları da içine yerleştirmişti kedicik. İki arkadaşını da yanında götürecekti. Fakat onların kıyafetleri yoktu, hemen Pamuk ve Pısıcık' e kıyafet diktirmek için görevler verdi. Terziye gitmiş ve tüm eksiklerini tamamlamışlardı. Fakat geri döndüklerinde ne görsünler, roketleri yerinde yoktu çalınmıştı. Moralleri çok bozulmuş fakat yılmamışlar ve sabaha kadar yeni bir roket yapmak için çalışmışlardı. Hatta tüm paralarını birleştirip eksikleri tamamlamış ve uzaya çıkmaya hazırlanmışlardı. Uzun bir yolculuktan sonra artık uzaydaydılar!

Resim: Almila ÇEVİK

Uzaya çıktıklarında, kendilerine doğru gelen meteoru hiçbiri fark etmemişti. Pisicik bu durumu fark etti ve arkadaşlarına 'Çekiiiiiiiiinnnnn! Diye bağırdı üçü de kurtulmayı başarmıştı. Nihayet artık rahatlamışlardı, yanlarında getirdikleri bayraklarını uzaya astılar. Ve üç arkadaş uzayın derinliklerini keşfetmeye koyuldular.

Resim: Eylül Ceren GÜNDOĞAN

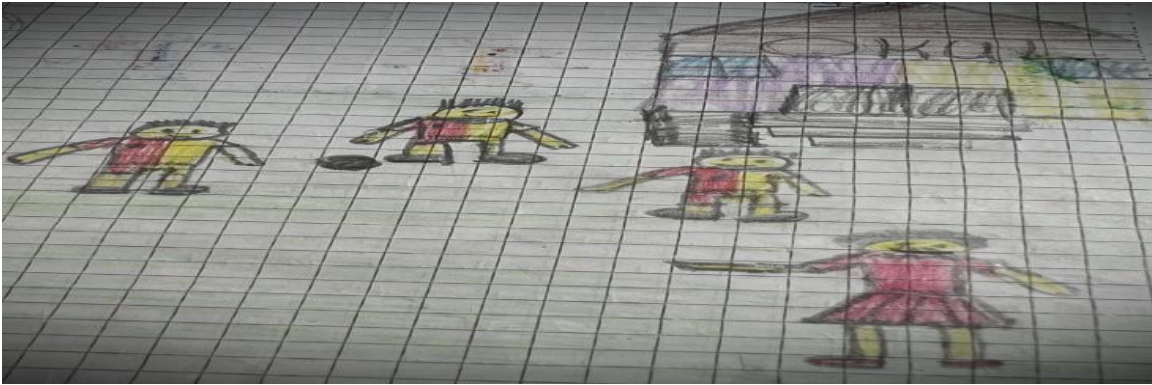
Serhat Mert GÜLTEKİN 3/C

EFE'NİN FUTBOL SEVGİSİ

Efe ilkokul 3. Sınıfa gidiyordu, öğretmenini ve arkadaşlarını çok seviyordu. Efe'nin büyük bir hayali vardı, o da büyüünce futbolcu olmaktı. Öğretmeni bir gün hangi mesleği seçmek istediğini sorduğunda tüm arkadaşlarının önünde bu hayalinden bahsetmişti. Beden Eğitimi dersi için bahçeye çıktıklarında arkadaşları hemen takım kurup futbol maçı yapmaya başlamışlardı. Fakat öğretmenleri Efe'nin futbol oynamadığını fark edip ona nedenini sordu. Efe 'Arkadaşlarım beni oyuna almıyor, çünkü yeterince güzel oynamıyormuşum'. Dedi.

Öğretmenleri diğerlerini uyarmıştı fakat Efe'nin canı çok sıkılmıştı. Eve gittiğinde annesine hiçbir şey demeden topunu alıp bahçeye inmişti. Sürekli top oynuyor ve herkese ne kadar güzel futbol oynadığını kanıtlamaya çalışıyordu. Ailesi de bu durumu fark edip Efe'yi futbol kursuna yazdırmaya karar verdiler. O günden sonra Efe hafta içi derslerini çalışırken hafta sonları da futbol oynuyordu. Daha sonra bir beden dersinde sonunda Efe'yi oyuna almışlardı. Efe o kadar güzel oynuyor ve öyle goller atıyordu ki arkadaşlarının ağzı açık kalmıştı. O günden sonra arkadaşları her futbol oynadıklarında Efe'yi de çağırıyorlardı. Öğretmenleri de bu duruma çok sevinmişti.

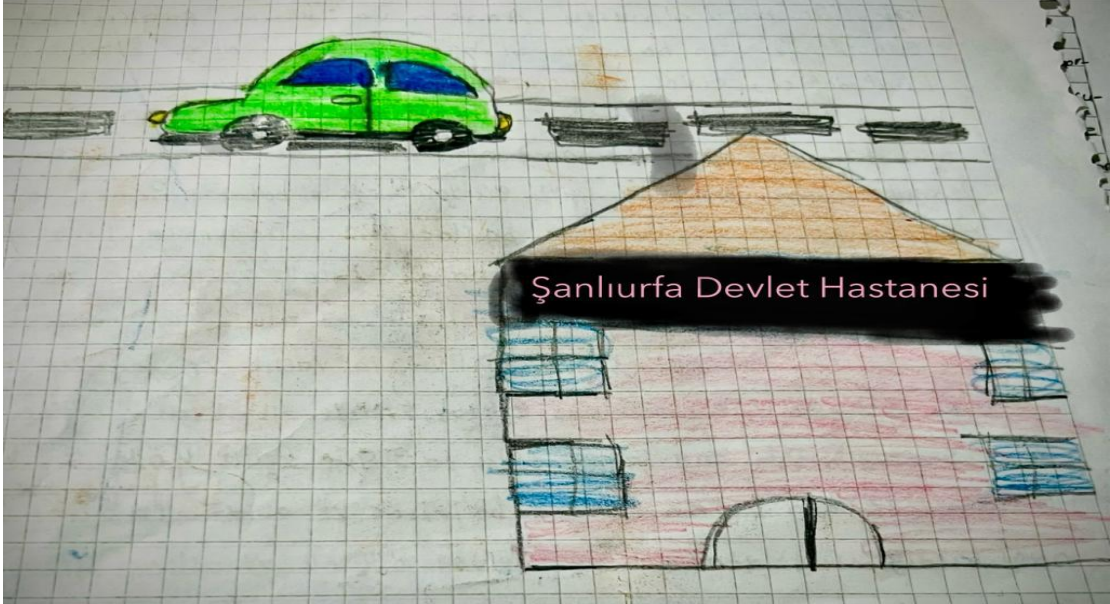
Resim: Kemal BARIŞIK

ZEYNEP ŞAŞMAZ 3/C

BENİM HİKAYEM

Okullar tatil olmuştu. Annem ve babam Şanlıurfa'ya gideceğimiz için bavullarımızı hazırlıyordu, abim ile birlikte kitap, defter, cetvel ne varsa götürmeye karar verdik. Ama unutmadan söyleyeyim benim küçük bir de kardeşim var. Hepimiz yola çıkmak için hazırдық, haydi gidiyoruz dedi babam. Ben de sabırsızlıkla arabaya koştum, sonunda yolculuk başlıyordu. Bir iki saat sonra benzinimiz bitti ve yakıt almak için durduk. Babam yakıtın parasını öderken biz de evden getirdiğimiz abur cuburları yemeye başladık. On dört saat sonra Şanlıurfa'ya vardık, ben ve kardeşim hemen arabadan inip apartmana koştuk. Kapıyı tıklattık teyzem kapıyı açar açmaz ona kocaman sarıldık. Orada üç gün kalıp köye gidecektik. Çok güzel vakit geçirdikten sonra köye gittik.

Resim: Kemal BARIŞIK

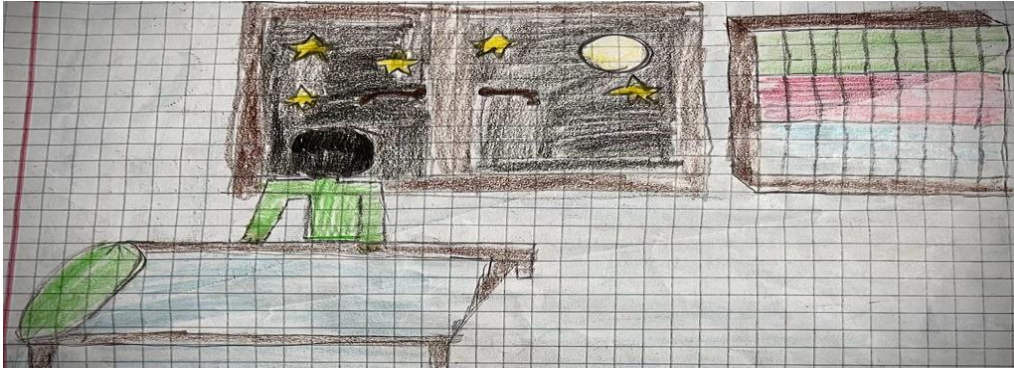
Köye gittiğimizde ben kuran kursuna başladım ve orada ayağımı kırdım. Nasıl kırıldığımı anlatayım; arkadaşlarımla yerden yüksek oynarken ben bir bankın üzerine çıktım, arkamdan tanımadığım bir çocuk ittirdi sağ ayağım bankın içinde kalmış ve ben yere düşmüştüm. Ağlamaya başlamıştım, kuzenim Vildan hemen hocaya haber verdi. Hoca annemi aradı anneler gelip beni hemen hastaneye yetiştirdiler. Hastanede yer olmadığı için annem beni kucağında taşıdı. Biraz sonra doktor bizi içeri aldı ve ayağımın kırıldığını söyledi. Ayağımı alçıya almak zorundaydılar. Canım çok yanmıştı eve gittiğimizde hemen uykuya daldım. Böylece yaz boyu ayağımın üstüne basamadım. İstanbul'a döndüğümüzde ayağım iyileşmişti okula başlamak için hazırdım.

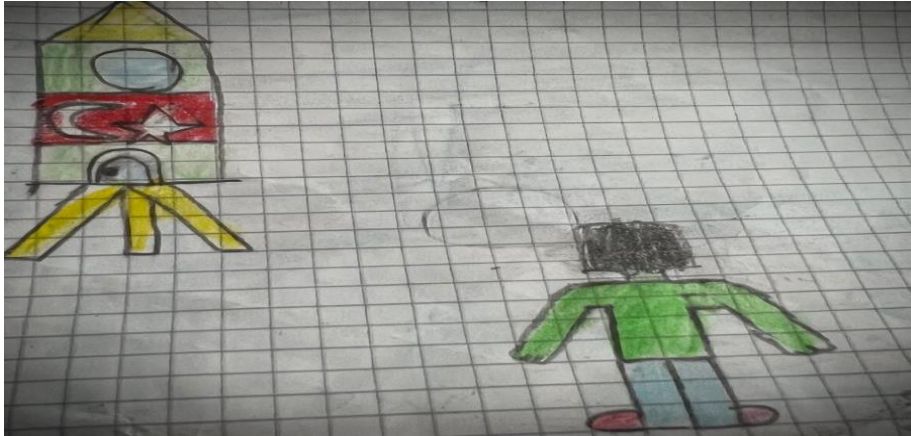
Kemal BARIŞIK 3/C

AY'A YOLCULUK

Yiğit Altan çocukluğundan beri geceleri gökyüzünde Ay'ı ve yıldızları izlerdi. Büyüdüğünde Ay'a gitmeyi çok isterdi.

Yiğit Altan Ay'ı ve yıldızları görmek için astronot olmaya karar verdi. Yiğit Altan büyüdü ve hayalini gerçekleştirip astronot oldu. Astronot olduktan sonra ilk işi uzay aracına binip Ay'a gitmek oldu. Uzay aracı yukarı doğru çıkmaya başladığında Yiğit Altan sevincinden ne yapacağını bilemez hale gelmişti. Artık Dünya'dan uzaklaşmışlardı yaşadığı gezegeni uzaktan görebiliyordu. Dünya'nın dışında diğer gezegenleri ve yıldızları da görmeye başlamıştı. Uzay aracı daha da yukarı çıkıyordu Yiğit Altan parlayan bir cisim fark etti, yaklaştıkça onun Güneş olduğunu anlamıştı. Güneş'i ilk kez bu kadar yakından görüyordu adeta büyülenmişti. Zaman geçtikçe hedefine daha da yaklaştığını biliyordu, sadece Ay değil diğer gezegenleri de çok merak ediyor fakat oraları keşfetmek için henüz erkendi. Uzay aracı artık Ay'ın üzerindeydi hayali bütün güzelliğiyle canlı canlı karşısındaydı. Uzay aracından hemen dışarı çıkmak istiyordu, yapacağı tek bir şey kalmıştı o da Dünya'mızın uydusuna ayak basmaktı. Ve artık Ay'ın üzerinde mutlu mutlu Dünya'ya bakıyordu.

İclal KAŞBAŞ 3/A

ÇINAR AĞACI VE LEYLEK

Bir sabah yaşlı çınar, her zaman olduğu gibi erkenden uyanıp güneşin doğuşunu izledi. Güneş, karşıdaki dağın doruğundan usul usul yükselirken gün ışıkları ormana yayılarak çayırdaki yaşamı canlandırdı. Sonra sabah rüzgarı gelip ormandaki ağaçların arasında dolaşmaya başladı. Usul usul esen rüzgar, ağaçların yapraklarını hışırdatıyordu.

Mayıs ayının ortalarına doğru güneşin parlak ışıkları yer yüzünde daha uzun kalmaya başladı. Kışın yapraklarını dökmüş olan ağaçların dalları, yeniden yemyeşil yapraklarla donandı. Mutlu çınarın bulunduğu çayırdaki çimenlerin arasında rengarenk kır çiçekleri açtı, kuşlar yine dallarda büyük bir neşeyle cıvılamaya başladı.

Sonbaharda sıcak ülkelere giden göçmen kuşlar geri dönmüştü. Dönenlerin arasında Gezgin Leylek ve ailesi de vardı. Havalarda ısınınca hep birlikte gelip yıllardır kullandıkları yuvalarını onararak içine yerleşmişlerdi. Yerleşir yerleşmez de Gezgin Leylek, Mutlu Çınar Okulundaki derslerine başlamıştı. Hayvanlar göç yolunda gördükleri, gittikleri ülkeleri anlatan leyleğin derslerini çok seviyorlardı.

Baharla birlikte ormanın hareketli günlerine kavuşması, Mutlu Çınarı çok mutlu etmişti.

Güneşin ilk ışıklarıyla aydınlanan ormanı izlemeyi çok seviyordu. Her gün doğanın yeni bir güzelliğiyle karşılaşıyordu. Çimenlerin üzerinde uçan uğur böceğini, yapraklarda gezinen tırtılı izlemekten çok hoşlanıyordu.

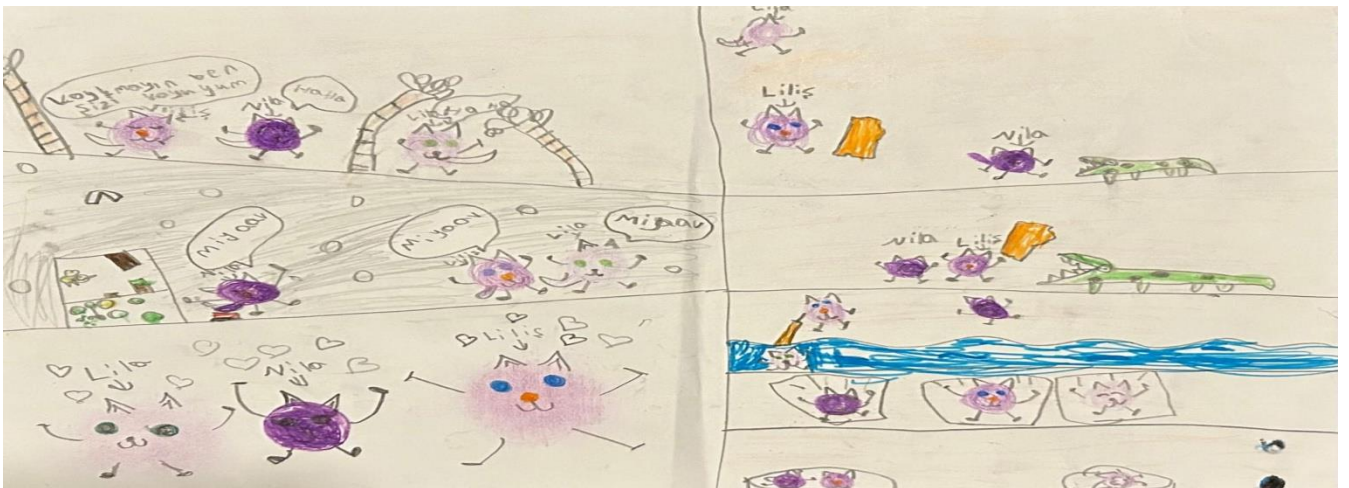

YAVRU KEDİLERİN MACERALARI

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde kalbur saman içinde üç tane yavru kedi yaşarmış. Kedilerden birisinin adı Lila'mış. Lila'nın rengi, aynı ismi gibi lilaymış; gözleri de yeşilmiş. Diğerinin adı Nila'mış. Nila'nın rengi mor, gözleri ise pembeymiş. Sonuncusunun ismi ise Liliş'miş. O en küçük kardeşmiş. Rengi ise mor, pembe ve lila renklerinin karışımıymış. Göz rengi ise maviymiş.

Üç kardeş bir gün oyun merkezinde buluşmuşlar. Nila, tam kardeşlerine bir şeyler söylerken dengesini kaybetmiş ve düşmüş. Bu sırada yanlışlıkla basılmaması gereken özel bir butona basmışlar. Hepsi korkudan "Miyaaaav" diye bağırdıktan sonra ıssız bir yere ışınlanmışlar. Hepsi çok korkmuş bir şekilde birbirlerine sokulmuşken Liliş "Korkmayın ben sizi koruyacağım." demiş. Ne kadar korkuyor olsalar da ablaları Liliş'in bu sözü üzerine kahkaha atarak, "Ha hah haa! Sen mi bizi koruyacaksın? Sen daha kelimeleri düzgün söyleyemiyorsun." diyerek küçük kardeşleriyle dalga geçmişler. Tam bu sırada onlara doğru hızla gelen timsahları farketmişler. Bunun üzerine kardeş kediler her bir tarafa kaçışmışlar. Ancak Nila çok uzaklaşamamış. Kardeşinin zor durumda olduğunu gören Liliş etrafına hızlı bir şekilde göz gezdirmiş ve az ileride bir kalas görmüş. Liliş hemen kalası alıp tam Nila'yı yemek üzere olan timsahın ağzına dik bir şekilde yerleştirmiş. Bu sayede timsah etkisiz hale gelmiş ve Nila kurtulmuş.

İki kardeş ablaları Lila'yı "Lilaaaa, Lilaaa" diye bağırarak aramaya başlamışlar. Sonunda Lila'yı boğulmak üzereyken denizde bulmuşlar. Ablasını denizde çırpınırken gören Nila ne yapacağını bilemeden panik halinde bir o yana bir bu yana koşuşturmaya başlamış. Ancak sakinliğini koruyan en küçük kardeş Liliş hemen yakında bulunduğu bir dal parçasını kardeşine uzatmış ve onun kurtulmasını sağlamış. Lila ve Nila, kardeşleriyle dalga geçtikleri için çok utanmışlar ve Liliş'ten özür dilemişler. Üç kardeş kedi asla unutamayacakları bir macera yaşamışlar.

Ahsen Reyyan DURUŞ 3/A

YOĞURT ADAM

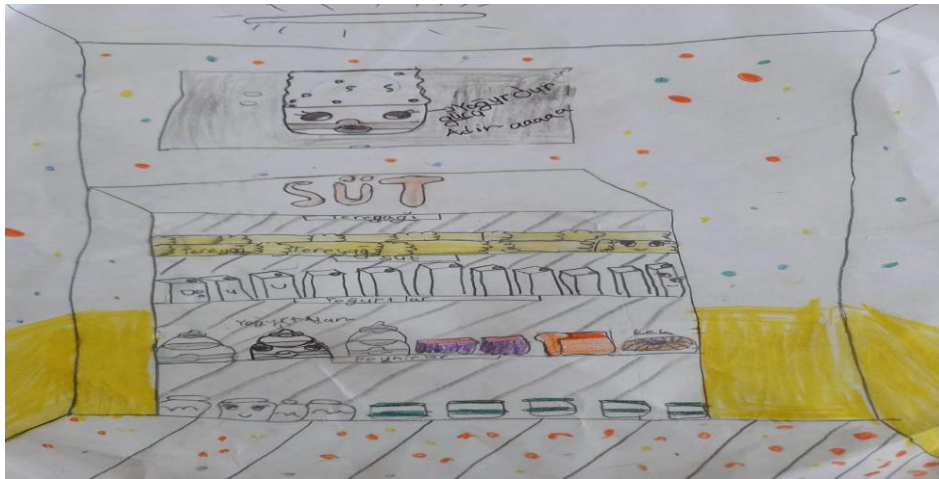
Merhaba, ben Yoğurt Adam. Belki daha önce duymuşsunuzdur, eğer duymamışsanız da sorun değil, size kızmam. Neyse, şimdi size bir anımı anlatacağım. Tanımayanlar da o zaman beni tanırlar, değil mi?

Bir kış günü, karlar bembeyazdı. Soğuk bir gün bizi bekliyordu. Gerçi bu benim için sorun değil çünkü ben soğuğu severim. Neden sevdiğimi zaten sizler de anlayacaksınız. Nerede kalmıştık? Evet, soğuk bir gün bizi bekliyordu ve yanımda kuzenlerim vardı. Kuzenlerim; tere yağı, süt, peynir ve kefir... Kısaca tüm dolaptaki süttan yapılmış yiyecek ve içecekler. Bu arada söylemeyi unuttum, ben bir marketteki buzdolabının içinde yaşıyorum. Kuzenlerimle yaşadığım buzdolabında oyun oynarken bir insan bize doğru yaklaştı. Beni ve kuzenim Süt'ü poşete koydu. Bizi kasaya götürdü, o zaman anladık bizi kendi evine götüreceğini. Artık bizim için eğlenceli oyun zamanı bitmişti.

İnsan, bizi evinde bir buzdolabına koydu. Orada da bazı arkadaşlar edindik ancak bu uzun sürmedi çünkü kuzenim Süt ve ben sadece bir gece geçirebilmiştik buzdolabında. Ertesi gün beni türlü türlü yemeklerde kullandılar. "Artık yeteer! Beni kullanmayı, yemeyi bırakın bitmek üzereyim" diyerek ağlayıp yalvarmama rağmen bir çay bardağı kadar kalana kadar beni istedikleri gibi kullandılar.

Sonradan bir mucize oldu sanki, herhalde bana acıdıkları için olsa gerek. Bir tencerede önce kaynattıkları, sonra ılımaya bıraktıkları kuzenim Süt'ü bir kavanoza doldurdular ve beni de onun içine kattılar. Hep soğuk biri olarak bildiğim kuzenim de amma ılıkmış. Sonra kavanozun kapağını kapattılar ve etrafımıza sıkıca bir battaniye sardılar. O sıcaklıkta kuzenim ve ben sarılıp uyumuşuz. Sabah uyandığımızda ne oldu biliyor musunuz? Duyunca çok şaşıracağız. Bir çay bardağı kalan ben tekrardan çoğalmışım ve bir kap yoğurt olmuşum.

Şimdilik anlatacaklarım bu kadar. Size söylemek istediğim bir şey daha var arkadaşlar. Ben çok faydalı bir besinmişim. Beni evine götüren insanlar konuşurken duydum bunu. Sizler de beni marketten satın alıp bir çay bardağı ayırın, ılık bir sütle güzelce karıştırıp battaniye veya ceketle sıkıca sarın, bir gün bekleyin, hoop işte tekrar karşımızdayım.

Selma DEMİRTAŞ 3/A

TAVŞAN PİTİ VE PERİ ŞUŞU

Birgün iki arkadaş yolda yürüyormuş. Tavşanlardan birinin adı Piri diğeri adı ise Şuşu'ymuş. Yolda yürürken "İmdaat, yardım ediiin, imdaaat!" diye bir ses duymuşlar. Bu ses yakınlarındaki ormandan geliyormuş. Piti ve Şuşu hemen ormana doğru koşmuşlar. Ormana gittiklerinde ne görsünler; ormanda bir yangın çıkmış.

Şuşu: — Olamaz, hemen yardım etmeliyiz!

Piti: — Haydi koş, yardım edelim Şuşu!

Şuşu ve Piti korkusuzca ve dikkatli bir şekilde ormana giderek orada zor durumda kalan hayvanları kurtardılar ve onları başka bir ormana götürdüler. Daha sonra ormandaki söndürme işlerine yardım ederek yangının söndürülmesinde önemli bir rol oynadılar. Böylelikle hayvanların mutlu mesut yaşamasını sağladılar.

AİLEMİZ

Ailemiz dört kişi,
Mutluluk da yok eşi,
Annem,babam,kardeşim var
Dedemler ayrı yaşar,
Sık sık gelirler bize,
Gün doğar evimize
Hasta olsa birimiz,
Üzülürüz hepimiz.
Birimizin sevinci,
Mutluluğa erince
Hepimiz için,
Sonsuz heyecan verir.
Ailemiz dört kişi,
Paylaşırız her işi,
Her zorluğu yeneriz,
Mutlu yaşar gideriz,

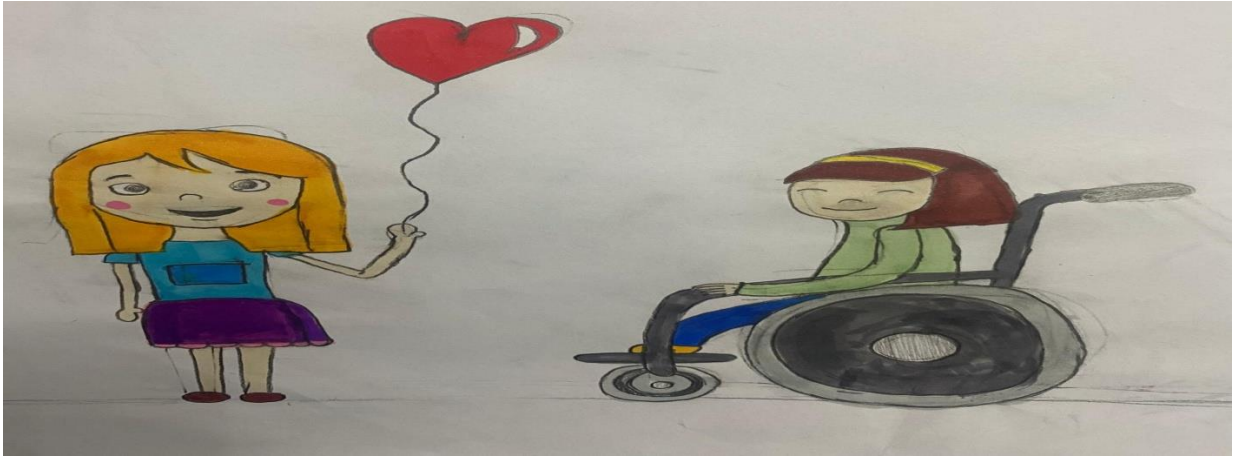
Dilara Sevim 4/B

BİR BALON MUTLULUK

Zeynep çok neşeli, sevecen ve eğlenceli bir kızmış. Güneşli bir gün, Zeynep annesiyle birlikte okuldan eve doğru yürürken bir baloncu görmüş. Balonların arasından bir tane balon öyle dikkatini çekmiş ki hemen almak istemiş. Balon kırmızı ve kalp şeklindeymiş, çok güzelmiş ve onu çok beğenmiş. Hayallere dalmış, o balonla ne kadar çok eğlenirim diye düşünmüş. Annesine balonu alması için çok ısrar etmiş ama annesi almadığı için çok üzülmüş.

Ertesi gün Zeynep'in doğum günü olduğu için annesi ona sürpriz yapıp balonu almaya karar vermişti. Bundan habersiz olan Zeynep, doğum günü olduğu için ertesi günü ipe çekiyordu. Zeynep, gündüz gördüğü kırmızı kalpli balonla oynadığını hayal ederken uykuya dalmıştı bile... Sabah olunca güzel bir kahvaltı yaptı, sonra ödevlerini yaptı. Ödevlerine öyle bir dalmıştı ki akşam olmuştu bile. Akşam Zeynep'in doğum gününü kutladılar. Sevdiği arkadaşları, kuzenleri ve tüm sevdikleri yanındaydı. Hediyeler verilmeye başlandı; oyuncaklar, kitaplar, kıyafetler... Ve sıra annesinin hediyesine gelmişti. Kırmızı kalpli balonu gördüğünde Zeynep mutluluktan havalara uçuyordu. Gece boyunca balonu elinden bırakmayan Zeynep, yeni yaşına çok mutlu girmişti.

Zeynep bir gün elinde balonuyla parkta oynarken, tekerlekli sandalyede bir kız gördü. Kız balona, Zeynep'in balonu ilk gördüğü gün ki gibi bakıyordu. O kızın da balonu kendi gibi sevdiğini ve istediğini bakışlarından anlamıştı. Kıza, kalp şeklindeki balonu hediye etmek istedi. Zeynep, tekerlekli sandalyede olan kıza balonunu uzattı, 'Bunu sana armağan etmek istiyorum.' dedi. Küçük kız, çok sevinmişti, gözlerinin içi gülerek Zeynep'e teşekkür etti. Kız mutlu oldukça Zeynep daha da mutlu olmuştu. Zeynep bunu yaparak mutluluğunu paylaşmıştı. Paylaşmanın ne kadar güzel bir şey olduğunu düşündü. Annesi de kızının bu duyarlılığından dolayı kızıyla gurur duydu. Ellerinden balon yoktu ama bir balon dolusu mutlulukla evlerine dönmüşlerdi.

Barın TERCAN 4/B

EYVAH KÖPEKLER GELİYOR!

Mert adında sorumluluklarını bilmeyen yaramaz bir çocuk varmış. Bir gün Mert arkadaşlarıyla buluşmak için annesinden izinsiz odasının camından dışarıya çıkmaya çalışmış. Camdan ayağını uzatıp yere basmasıyla ayağının kedinin kuyruğuna gelmesi bir olmuş. Kedi 'Miyaaaav!' diye bağırmış. Kedinin bağırmasıyla sokakta dolaşan köpekler oraya doğru havlayarak koşmaya başlamışlar. Mert, 'Eyvah köpekler geliyor!' demiş. Mert, sokak hayvanlarını çok sevdiği için cebinde hep mama taşımış. Annesi de bu durumdan çok şikâyetçiymiş. Çünkü hem ev hem de Mert'in kıyafetleri mama kokuyor, hem de her yere mama dökülüyormuş. Sonra Mert köpeklerin dikkati dağılsın diye cebindeki mamaları köpeklere fırlatmış. Köpekler mamaları yemeye başlayınca Mert de kediyi veterinerine götürmek için zaman kazanmış. Kediyi kucağına alıp yola koyulmuş. Mert yolda giderken araç trafiğinin çok yoğun olduğunu görmüş. Mert ne yapacağını bilememiş. Bu trafik ona zaman kaybettirebilirmiş. Bu yüzden Mert arabaların arasından geçmeye karar vermiş. Bir iki arabanın arasından geçmiş ama karşısına kamyon çıkmış. Mert kamyonun arkasından geçmeye çalışmış ama yapamamış. Sonra trafik ışıklarını dikkatini vermiş ve yeşil ışığın yanmak üzere olduğunu görmüş. Mert'in arabalar arasında sıkıştığını gören kamyonun arkasındaki araç sahibi geri geri giderek Mert'e yol vermiş. Mert arabayı süren kişiye teşekkür ederek karşıya geçmiş ve trafiği atlatmış. Sonra da veterinerine doğru ilerlemiş. Mert veterinerine ulaştığında doktor:

-Bu sefer hangi hayvanı getirdin Mert?

diye sormuş. Mert elindeki kediyi doktora göstermiş.

Doktor Mert'i tanıyormuş. Çünkü Mert buraya sürekli sokakta bulunduğu ve yardıma ihtiyacı olan hayvanları getiriyormuş. Veteriner kedi ile ilgilenmeye başlamış ve Mert'e akşama işimiz biter demiş. Mert, 'O zaman işiniz bitince beni ararsınız kediyi almaya gelirim.' demiş. Veterinerin onayından sonra Mert arkadaşlarıyla buluşmaya gitmiş. Veteriner, kedinin iyi olduğunu haber vermek için Mert'i arayınca Mert kediyi almış ve eve dönmüş. Annesi Mert'i görünce nerede olduğunu sormuş. Mert annesine kediyi göstermiş. Annesi onun sokak hayvanlarıyla ne kadar ilgilendiğini biliyormuş. Mert, kediyi veterinerine götürdüğünü söyleyip izinsiz evden çıktığı için de annesinden özür dilemiş. Sonra annesine:

-Anne, kedi burada kalabilir mi? diye sormuş.

Annesi:

-Olmaz, demiş. Çünkü Mert'in bu sorumluluğu yerine getireceğine inanmıyormuş. Mert:

-Lütfen anneciğim! Kimsesi yok, tüm sorumluluğu bende olacak, demiş.

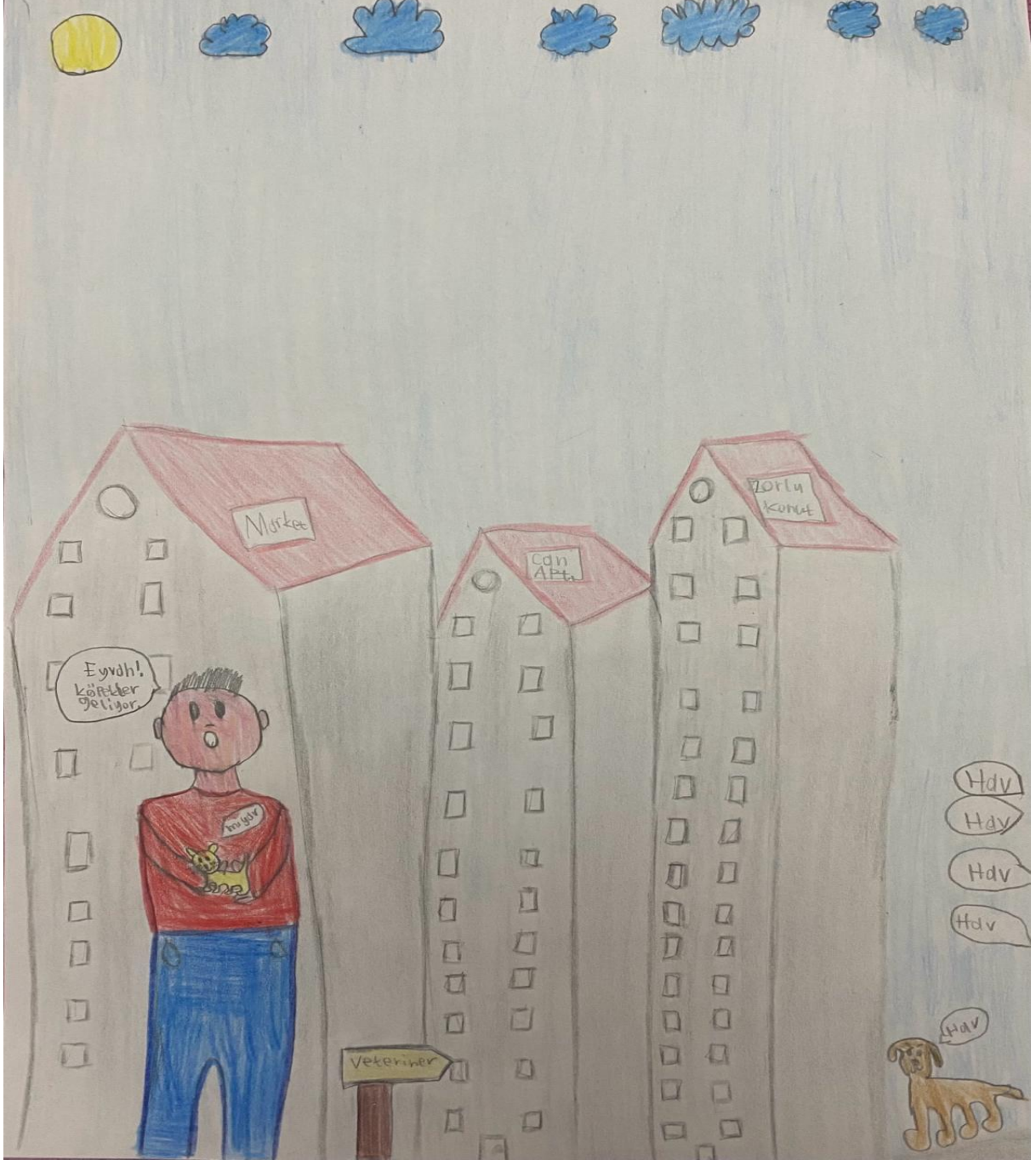
Annesi:

-Tamam, kedinin tüm ihtiyaçlarıyla ilgileneceksen, kabul edebilirim, demiş.

Mert:

-Yaşasın!

diyerek annesine sarılmış. Daha sonra kedinin tüm ihtiyaçlarını almışlar. Mert o günden sonra, bir canlının bakımından sorumlu ve diğer tüm sorumluluklarını da yerine getiren bir çocuk olmuş.

Yağız KAYA 4/B

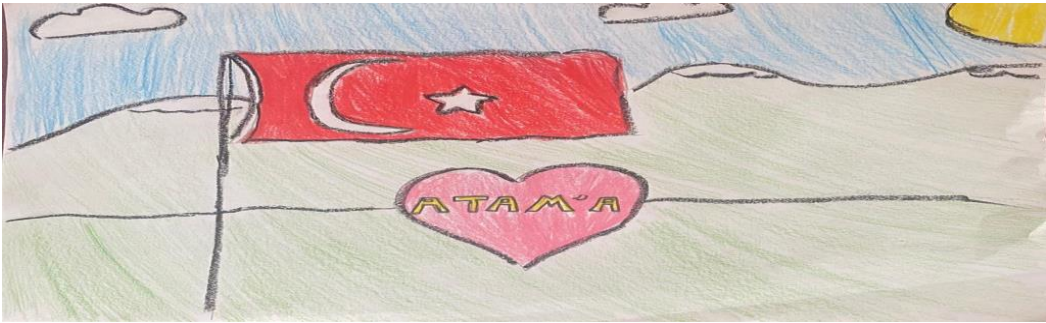

ATAM'A

Atam atam canım atam,
Türkiye'yi kuran adam,
Olmadan sen olmaz bu vatan,
Atam atam canım atam.

Verdin bize hakları,
Kurdun bütün fabrikaları,
Kalkındırdın bu vatani,
Atam atam canım atam.

Sensiz olmaz bu vatan.
Dünyalara kendini tanıtan,
Cumhuriyetimizi kuran,
Canım atam!

Zehra EREN 4/B

SORUMSUZ PONPON

Bir varmış bir yokmuş... Kocaman bir ormanda yaşayan sevimli bir tavşan varmış. Bu tavşanın adı Ponpon'muş. Ponpon sorumluluklarını yerine getiremezmiş. Annesi Ponponu hep uyarıyormuş. Ama Ponpon hiç dinlemiyormuş. Günlerden bir sonbahar sabahı imiş. Ponpon annesine "Anneciğim dışarı çıkıp oynayabilir miyim?" demiş. "Tabii, akşam olmadan gel tamam mı?" demiş. Ponpon bunu onaylayıp hızlıca giyinip dışarı çıkmış. Dışarıdayken uzaklardan bir ses duymuş. Anlamış ki bu en sevdiği arkadaşı Boncukmuş. Boncuk, Ponpon a doğru yaklaşmış ve "Merhaba. Hadi Pamuk u da çağıralım ve oyun oynayalım" demiş ve Pamuk'u çağırmışlar. Ponpon sormuş: "Eee ne oynayacağız?" Boncuk "Saklambaç oynayalım." demiş. Birlikte saklambaç oynamışlar. Ponpon zamanın nasıl geçtiğini anlamamış ve eve geç gitmiş. Annesi:

-Nerede kaldın çok merak ettim?"

Ponpon:

-Oyun oynamaya dalmışım.

Annesi:

-Bir daha hava karamadan gel. Yarın ki sınava çalıştın mı?

Ponpon donmuş kalmıştı. Annesine:

-Evet anne çalıştım, demiş ve yemeği yedikten sonra yatağına gitmiş. Ertesi gün sabah okula gitmiş. Sınıf arkadaşı Pamuk "Sınava çalıştın mı?" diye sormuş. Ponpon üzgün bir şekilde "Çalışmadım." deyince Pamuk şaşırmamıştı çünkü ponpon hiçbir sınava çalışmamış. Pamuk " Umarım sınavdan iyi bir not alırsın." demiş.

Sınav zamanı geldiğinde Ponpon çok üzülmüştü çünkü sınavdaki soruların hiçbir soruyu bilmiyordu. Sınavdan sonra üzgün bir şekilde eve gitti. Annesi Ponponu üzgün görünce "Ne oldu Ponpon neden üzgünsün? Diye sorunca Ponpon her şeyi anlattı. Annesi "Eğer akşam bana söyleseydin az da olsa çalışırdık." dedi ve Ponpon başı eğik şekilde onayladı. Aradan 15 dakika geçmişti tam ödevlerine başlayacakken kapı çaldı. Ponpon kapıyı açtığında Boncuk ve Pamuk karşısında duruyordu. Ponponu oyun oynamaya çağırıyorlardı. Ponpon annesinden izin alıp yine dışarı çıktı. İki buçuk saat oynadıktan sonra eve geldi. Eve geldikten sonra ödevinin olduğunu hatırladı ama çok uykusu vardı, ödevini yapamadı. Ertesi gün öğretmeni "Ponpon neden hiç ödevini yapmıyorsun?" dedi. Ponpon çok utanmıştı. Sonraki ders öğretmenleri "Çocuklar size bir proje ödevi vereceğim. Üçlü gruplara ayrılacaksınız, daha sonra istediğiniz bir ders seçip o dersle ilgili bir proje hazırlamanızı istiyorum." dedi. Ponpon her zaman olduğu gibi Pamuk ve Boncuk ile yapacaktı. Projeyi yapmamak için ikisine " Ben biraz hastayım,ben size ders ve hangi konu olduğunu

söyleyeyim siz de projeyi yapın.” Deyince bunu onayladılar. Ponpon hafta sonunu televizyon izleyerek geçirdi. Öğretmen proje ödevlerini bakacaktı. Sıra Ponpon’ a geldiğinde, öğretmen Ponpon’ a ödevi anlatmasını istedi. Ponpon sınıfın ortasına geçti ve ne diyeceğini bilemedi yüzü kızardı. Ponpon anlatamayınca Boncuk anlatabileceğini söyledi. Öğretmen Ponpon’un ödevini yapmadığını anlamıştı. Ponpon o gün hissettiklerinden sonra artık dersini almıştı. O günden sonra ödevini yapmaya karar verdi.

Yine bir gün derse başlarken kapı çaldı. Boncuk “ Hadi gel oyun oynayalım.” Dedi. Ponpon “Olmaz Boncuk, ders çalışmalıyım” dedi. Ders Çalıştıktan sonra notlarını aldı ve tekrar etti. Bir sonraki sınavda soruların hiç takılmadan cevapladı. Ertesi gün öğretmen sınavları okudu. Ponpon’ un sınavda hiç yanlışı yoktu. Öğretmeni onunla gurur duydu. Ponpon bu davranışını alışkanlık haline getirdi. Böylece başarılı bir çocuk oldu.

Bulut Özden 4/B

BENİM TATLI ÇİLEĞİM

İpek ipek tüyleri var,
Işıl ışıl gözleri var,
Yaramaz mı yaramazdır
Benim tatlı kedicğim.
Onu sevgiyle beslerim,
Ben onu çok severim.
Çok güzeldir benim kedim,
Benim tatlı Çileğim.
Eşyaları karıştırır,
Gördüğü her şeyi ısırır,
Kalemlerimle oynar,
Benim meraklı kedim.
Bazen çok uyuyor,
Bazen yerinde durmuyor,
Benimle oynamaya bayılıyor,
En tatlı arkadaşım Çileğim.

Rüya AVSEREN 4/B

KÜÇÜK UĞUR BÖCEĞİ

Cıvıl cıvıl kuş sesleriyle birlikte yemyeşil ormanda yürüyordum. Rengarenk çiçeklere bakarken, bir uğur böceği gördüm. O da ne! Uğur böceği bana selam verdi! Çok şaşırdım.

-Aaaa! Sen konuşabiliyor musun?

-Evet.

-Rengin ne kadar da güzelmiş! Bana selam vermene çok sevindim.

-Ben normalde insanlardan kaçırım aslında.

-Neden kaçırıyorsun ki? Biz insanlar sana ne yapıyoruz ki?

-Beni ezmeye çalışıyorlar ya da kötü davranıyorlar. Geçen gün bir köpek dostumu gördüm, ona da bir adam durduk yere taş atıp kovalıyordu. Ben de bilmiyorum ki neden böyle yapıyorlar?

-Benden korkmana gerek yok, bu dediklerin kulağıma küpe olsun, insanlara bu yaptıklarının ne kadar yanlış olduğunu anlatacağım.

Eve gittiğimde bütün gün bunları düşündüm. İnsanlara bunu anlatmanın bir yolu olmalıydı. Anlattığım kişilerin her biri en az bir arkadaşına anlatsa ne kadar çok insana ulaşmış olurduk düşünsenize...

Sabah oldu okula gittim. Öğretmenimiz Dilman Pak Bengisu bize derste empati kelimesinin ne anlama geldiğini ve önemini anlattı. Buldum! Bu sayede belki sınıf arkadaşlarıma hayvanlara iyi davranması gerektiğini, empati duygusu ile anlatabilirim.

-Öğretmenim! Birkaç arkadaşımınla drama yaparak empati duygusunu anlatabilir miyiz?

-Evet güzel bir fikir,Rüya!

diyerek öğretmenin bana destek oldu.

Arkadaşlarım Mihri,Bulut ve Dilara ile teneffüste konuştum. Çok sevinip teklifimi kabul ettiler. Öğretmenimiz ile provalar yaptıktan sonra hazırдық. Okulumuzda konferans salonunda olacak gösterimize tüm veliler, öğrenciler ve öğretmenler davetliydi.

Hepimiz heyecanla sahneye çıktık, herkesi selamladıktan sonra başladık. İnsanların hayvanlara kötü davrandığını ve onların yerinde olsaydık bize aynı şey yapılırdı, neler hissedebileceğimizi drama yoluyla anlattık. Öğretmenimiz; "Aferin çocuklar sizinle gurur duyuyorum." diyerek bizi kutladı. Arkadaşlarım ise;

"Hayvanlar ne kadar zorluklar yaşıyor insanlar neden böyle davranıyor? " diye kendi aralarında konuşuyorlardı. Empati konusu sayesinde bunu sınıf arkadaşlarıma hatta tüm okula anlatabilmişim. Çok mutluydum çantamı alıp eve gitmeye koyuldum. Yolda bir köpek gördüm.

-Merhaba küçük kız!

-Merhaba!

-Bana kötü davranan tüm çocuklar, bana mama verdi tüylerimi okşadı. Küçük uğur böceği bana tüm bunların senin sayende olduğunu söyledi. Sana çok teşekkür ederim.

-Rica ederim.

diyerek yoluma devam ettim. Akşam olunca bütün bu olanları aileme anlattım. Benimle gurur duyduklarını söyleyip keyiflendiler.

Kuş gibi hafifledim, çok mutluydum.

Keşke bu bilgiyi dünyadaki herkesi yayabilsem...

Doğadaki tüm canlılar özgürce yaşayabilse...

Talha KARA 4/B

KAHRAMAN ÇOCUKLAR

Bir sonbahar günüydü. Arkadaşlarım Ela ve Ali ile birlikte dışarıya çıkacaktık. Çok mutluyduk. Okul başladığı için uzun zamandır parkta beraber oynayamıyorduk. Bugün günlerden Cumartesi. Saat 13.00’de parka gitmeye karar verdik. Öğlen yemeğimi yiyip evden çıktım. Ben parka daha erken gelmişim. Çok olmadan arkadaşlarım da parka geldi. Sonbaharın güzellikleri parka yansımıştı. Ağaçlar yapraklarını yavaş yavaş dökmeye başlamıştı. Biraz sohbet ettik ve salıncakta sallandık. Sonra siyah benekli yavru bir kediyi büyük bir köpeğin kovaladığını gördük. Köpek siyah renkli ve bir tay kadar büyüktü. Yavru kedi çok korkmuştu. Parkta yanımızda bulunan salıncığın yanına kadar koştu. Biz köpeği kovmaya çalıştık ama çok kötü bir şey oldu. Köpek kediyi kovalamayı bırakıp bizi kovalamaya başladı. Biz üç arkadaş parkta kaydırağın üzerine tırmanmayı başardık ve köpekten kurtulduk. Bu arada yavru benekli kedi de parkta bulunan bir çam ağacına tırmanarak köpekten kurtulmayı başarmıştı. Köpek ağacın dibinde bir süre havladıkdan sonra gözden kayboldu. Biz arkadaşlarımızla birlikte üzgün bir şekilde ağaçtaki yavru kediyi izledik. Ağaçtan inmeye çalıştı ancak bunu başaramadı. Çünkü çam ağacı çok büyüktü. Ağaçta kalmıştı, inemiyordu. Ali ağaca tırmanmayı denedi ama yapamadı. Ağaç çok büyüktü. Ela, merdiven lazım dedi. Ben kenarda bir merdiven gördüm. Onu aldım ve ağacın yanına koydum. Dikkatli bir şekilde merdiven yardımıyla ağaca tırmandım. Kediyi bulunduğu daldan almaya çalıştım. İlk başta kedi çok korktuğu için saldırgan bir tavı vardı. Onunla konuşarak sakinleştirmeye çalıştım. Kısa bir süre sonra bizim yavru siyah benekli kedimiz sakinleşti ve onu rahat bir şekilde ağaçtan indirdim. Yavru kedi çok pislenmişti ve acıkmış olduğu her halinden belli oluyordu. Etrafa iyice bakındık. Anne veya kardeşlerini göremedik. Bu halde kediyi parka bırakmak istemedik. Onu eve götürdüm. Ela ve Ali de benimle birlikte eve geldi. Kediye Benekli adını verdik. Benekli’ye güzelce sütünü içirdik. Çok korktuğu için yorgun düşen Benekli güzel bir uykuya daldı. O uyurken biz de biraz oyun oynadık. Çok geçmeden Benekli uyandı. Ona biraz daha süt içirdik. Karnı doymamıştı. Biraz da kedi maması verdik. Suyunu da içince doydum. Ama onu yıkamamız lazımdı. Çok kirliydi. Banyoya geçtik. Suyu sıcak açıp leğene yeterince ılık su doldurduk. Benekli girmek istemiyordu. Sudan korkuyordu. Ama bir süre sonra girdi. Güzelce yıkadık. Tertemiz olmuştu. Bir süre sonra annem eve geldi. Olup biten her şeyi anneme de anlattım. Benekli’yi sahiplenmemiz gerektiğini anneme söyledim. Annem de bu durumdan çok mutlu oldu. Benekli’yi sahiplendik. Biz de Benekli de çok mutluyduk

Nisanur KARINCA 2/D

ECE'NİN DOĞUM GÜNÜ

Günlerden pazar , Ece'nin doğum günü. Ece annesine sordu:

- Anneciğim bugün önemli bir gün, hatırladın mı ?

Annesi doğum günü olduğunu biliyordu .Ancak babası ile birlikte ona sürpriz yapacaklardı. Annesi ona belli etmemeye çalıştı. Ece, hatırlamadığını düşünüp üzüldü. Sonra Ece babasının yanına gitti. Babasına :

- Babacığim bugün hangi gün olduğunu biliyorsun değil mi ?

Babası :

Evet kızım 2024 yılına girdik , bugün önemli bir gün. Biliyorsun ve bunu söylüyorsun değil mi?

Ece içinden şöyle düşündü:

- Hiç kimse beni sevmiyor, sevselerdi doğum günümü hatırlarlardı.

Ece üzülerek odasına gitti.

Babası ve annesi sürpriz için hazırlık yapmaya başladılar. Annesi üç katlı , kocaman bir pasta yaptı. Babası masayı ayarlayıp süsledi. Annesi Ece'ye seslendi:

- Ece , salona gelebilir misin?

Ece odasından çıkıp üzgün bir şekilde salona gitti fakat etraf karanlıktı. Tedirgin oldu .sonra birden ışıklar yandı ve masadaki süsler , pasta ortaya çıktı. Hep birden 'iyi ki doğdun Ece 'sesleri duyuldu. Ece mutluluktan havalara uçtu, ne diyeceğini bilemedi .Mumları üfleyip sevinçle anne babasına sarıldı. Annesi hediye olarak bir bez bebek , babası da üzümlü bir toka almıştı. Hediyelerini çok sevdi.

Gün sonunda anne ve babasına teşekkür ederek odasına gitti. Aklında hala anne ve babasının güzel sürprizi vardı. Tokası saçında , bez bebeğine sarılıp huzur içinde tatlı rüyalara daldı.

Eflin Hüma TAŞPINAR 4/B

GEZGİN KÜÇÜK ÇOCUK

Küçük bir çocuk varmış, o çocuk gezgin olmayı çok istiyormuş. Bir gün çocuk uyumuş ve küçük gezginin hikayesi böyle başlamış. Çocuk uçağa binip ilk önce Amerika'daki Özgürlük Heykeli'ni görmüş ve onun boyunu öğrenince çok şaşırılmış, boyu tam 93 metreymiş. Bu heykel çok dikkat çekiciymiş, fakat gezgin çocuğun aklında sadece burası değil bir de Fransa'daki Paris şehrinde bulunan Eyfel Kulesi varmış. Paris'e gidince Eyfel Kulesini görmüş ve çok beğenmiş. Onun boyunu da öğrenince yine çok şaşırılmış. Eyfel Kulesi'nin boyu 158 metreymiş. "Çok uzun ben oraya çıkarsam korkudan bayılırım" demiş. Uçağına binip iniş yapmış ve "Sonraki durak Mısır!" diyerek Mısır'a inmiş. Sahra Çölü'nde biraz yürüyünce Mısır'daki piramitleri görmüş. Piramitlerin üçgen şeklinde olduğunu fark etmiş. Onların da boyunu öğrenmek istemiş ancak öğrenecek kimseyi bulamamış ve "Sonraki durak Türkiye!" diyerek oraya iniş yapmış. İstanbul'u çok sevmiş. Orada Kız Kulesi'ni, Galata Kulesi'ni ve Atatürk'ün evini gezmiş. Sonra Ankara'daki Anıtkabir'i, Çanakkale'de ki Şehitliği, Nevşehir'deki Peribacaları'nı görmüş ve "Türkiye çok güzelmiş!" diye bağırılmış. Kendi ülkesi yani Türkiye'de yaşamaya karar vermiş. Yüksek dağların olduğu Ardahan'da yaşamaya karar vermiş ama bir bakmış ki bunların hepsi rüya imiş ve annesine rüyasını anlatmış. Gezgin çocuğun hikayesi böylece sona ermiş.

Elisa BÜYÜK 4/B

KAHRAMAN PERİLLA

Bir varmış, bir yokmuş... Peri ülkesinde bir bebek dünyaya gelmiş. Bu peri bebeğin ismi Perilla olmuş. Perilla, peri ülkesinin en tatlı bebeği seçilmiş. Perilla büyümüş, peri kreşine başlamış. Kreşte yeni arkadaşlar edinip onlarla sihirler yaparak eğleniyormuş. Eve geldiğinde peri kreşinde yaptıkları sihirleri annesine anlatıyormuş. Perilla, peri kreşini mutlulukla bitirmiş. Perilla artık ilkokula başlamış.

Bir gün Perilla, sabah erken kalkmış. Pencereden baktığında Peri Ülkesinin çok farklı olduğunu görmüş. Bu durumdan biraz tedirgin olmuş. Aklına bir fikir gelmiş. Odasındaki sihirli küresinden, Peri Ülkesinde neler olduğuna bakmış. Gördüklerine inanamamış. Peri ülkesine bir sürü cadı geziyormuş. Perili evinden dışarı çıktığında bir cadıyla karşılaşmış. Perilla, cadıya, 'Siz peri ülkesinde ne yapıyorsunuz?' demiş. Cadı, 'Biz cadılar, bu peri ülkesini ele geçireceğiz.' demiş. Perilla çok korkmuş. Sonra evine geri dönmüş. Bu yaşadıklarını annesine anlatacaktı. Fakat annesi ve babası hala uyuyorlarmış. Perilla, annesini uyandırmaya çalışmış ama annesi bir türlü uyanmıyormuş. Odasına gitmiş, sihirli küresinden başka evlerin içine bakmış ki bir de ne görsün! Bütün periler uyuyormuş. Perilla, bunu cadıların yaptığını düşünmüş. Sihirle cadıların yanına ışınlanmış. Bir cadı Perilla'ya, 'Senin burada ne işin var?' demiş. Perillada, 'Ben bu peri ülkesini kurtaracağım.' demiş. Cadılar ona gülerken:

-Sen küçük bir perisin, ne yapabilirsin ki? demiş.

Perilla, bir şeyler yapması gerektiğini düşünmüş. Aklına yardım isteyebileceği bir arkadaşı gelmiş. Hemen, en yakın arkadaşının şehrine ışınlanmış. Onu karşısında bir anda görünce şaşırarak arkadaşını, Perilla'nın panik halinde olduğunu anlamış. Perilla:

-Peri ülkesini cadılar ele geçirdi. Ne olur bana yardım edin! ,demiş.

Perilla, arkadaşının anne ve babasına durumu anlatmış. O ülkede yaşayan bütün periler güçlerini birleştirerek peri ülkesini cadılardan kurtarmayı başarmışlar. Cadıların yaptıkları sihri bozarak peri ülkesindeki perileri uyandırmışlar. O günden sonra Perilla, kendi ülkesinde, tüm sevdikleriyle birlikte eski mutlu hayatına devam etmiş.

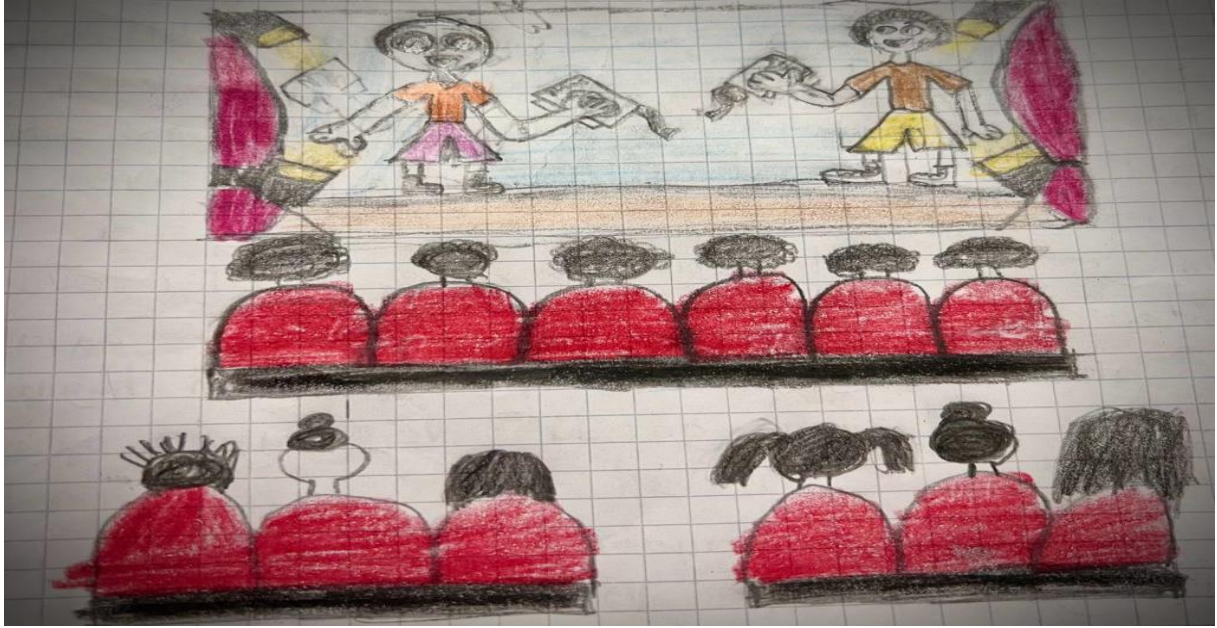

Berat ÖZÜBEK 3/C

ALİ'NİN TARİH MERAKI

Ali 8 yaşında bir çocuktur. En belirgin özelliği ise tarihe olan ilgisiydi, durup dururken aklına tarihle ilgili sorular gelirdi. Ve bu soruların cevaplarını hemen araştırır ertesi gün de okulda öğretmenine ve arkadaşlarına anlatırdı. Bir gün okula gittiğinde arkadaşı Kemal, öğretmenlerinin bugün ünlü tarihçilerden bahsedeceğini söyledi. Ali havalara uçmuştu. Ali o dersi dikkatle dinlemiş ve çok mutlu olmuştu. Öğretmeni de Ali'nin bu merakını farkındaydı. O gün bitmiş eve dönme zamanı gelmişti. Evde ödevlerini yapan Ali biraz dışarı çıkmak istemiş annesinden izin alarak sokağa inmişti.

Sokağa iner inmez bir afiş ilgisini çekmişti. Ünlü tarihçilerin hayatlarını anlatan bir tiyatro gösterisi düzenlenecekti. Ali akşamı zor etti ve babası eve geldiğinde ona bu tiyatrodan bahsetti. Babası tiyatroya seve seve Ali'yi götüreceğini söyledi ve ertesi gün birlikte gösteriyeye gittiler.

Resim: Eylül AKGÜL

Ali çok heyecanlıydı, gösteriyi keyifle izledikten sonra tek bir şeyi kesin olarak anlamıştı. Büyüyünce o da ünlü bir tarihçi olmayı istiyordu ve bunu başarmak için çok çalışacaktı.

Mihrinisa AKBAYRAK 4/B

MİNİK BONCUKLARIM

Minik boncuklarımın,
Hepsi birbirinden güzel.

Minikler ama,
Pek de becerikliler.

Rengarenktir onlar,
Dostça oynarlar.
Uyum içindedirler,
Birbirlerini sevip sayarlar.

Pembe, mavi, yeşil ve kırmızı,
Hepsi birbirinden tatlı.
Bazıları zeki, bazıları kızgın,
Hepsi burada, yolcu kalmasın!

İsrhanur MUTLU 4/B

HAYVANLARA YAPILAN HAKSIZLIK

Merhaba ben Pısırik! Bir sokak kedisiyim. Siz de biliyorsunuz ki bazı insanlar hayvanları incitebilecek davranışlar yapıyor. Ben de bu duruma çok üzülüyorum ve bazen içimden, ‘Of, keşke elimden bir şey gelse de yapabilsen!’ diyorum. Ama maalesef bunları söyleyince elime hiçbir şey geçmiyor. Tabi kötü insanlar gibi iyi insanlarda olabiliyor. Örneğin; sokak hayvanlarını besleyenler, sokak hayvanlarını koruyanlar, sokak hayvanlarına yuva yapanlar... Ve bizim bu insanlara çok teşekkür etmemiz lazım. Ayrıca bu hayvanlar üzerinde deney yapan bilim insanları bizim peşimizde! Ve bu bilim insanları yüzünden bir çok arkadaşım hayata göz yumdu. Mesela arkadaşım köpek Kuki, bir deney sonucunda bir göz ile hayata devam etti. Ve en iyi ama en iyi ilk arkadaşım kedi Lila kötü bilim insanları yüzünden artık hayata tek ayak ile devam etti. Ama neyse ki bazı veterinerler yardım olarak bizlere sahip aramak ile uğraşıyorlar. Ve arkadaşım tavşan Lily... Bu arkadaşıma ne oldu diye soracak olursanız, olan bu arkadaşıma oldu. Arkadaşım birçok yerinden sakat, kolu kırık ve görme engelli. Lily için şu deneyi kullandılar: İnsanların yüzüne sürebilmesi için çıkarılan bir ürün adı da fondöten... Bu ürünün sıvısını denemek için şırıngaya doldurup Lily'nin gözüne sıktılar. Bu haberi duyunca artık sinirlenmeye başladım. Neredeyse bütün arkadaşlarımın canı yanmıştı, evet galiba bütün arkadaşlarımın! Bir gün, veterinerde yatağıma uzanırken çalışanlar televizyon izliyordu, ben de bir bakayım dedim ve... Olan oldu! Televizyonda, haberde benim adım yazıyordu. Tabi bu haber o kötü bilim insanlarının haberi idi. Haberde ‘Pısırik’ adlı kedi aranıyor. Şuan Tayland’da bütün veterinerlere bakılacaktır. ‘ Bu haberi duyunca neredeyse korkudan ağlayacaktım. Aradan 1 ay geçti. Veterinerde çalışanlar beni bir anda alıp çok gizli bir odaya götürdüler ve kapıyı kilitlediler. Evet ben akıllı kedi olduğum için oradaki minik camdan içeri baktım, baktığımda ne göreyim! O kötü bilim insanları burada ve bütün arkadaşlarım orada! Lily, Kuki, Lila. Çok şaşırđım, onları kurtarmalıydım ve kapıyı tekmelemeye başladım. Kapıyı açtığımda herkes şok oldu, kötü bilim adamları kafesi açıp beni zorla kafese koymaya çalıştılar ve ben de o kafese zorla girdim. Tam arabaya biniyorduk ki polisler geldi. Demek ki içerideki çalışanlardan biri polisi gizlice aramış Bilim adamları polisler tarafından yakalanarak 10000 yıl hapis cezası aldılar. Evet, bizi de tamamen iyileştirip sıra ile sahiplere dağıttılar. Benim sahibimin adı Lisa. Lily in sahibinin adı Emily, Kuki'nin ise Amber. Lila nın ise Isabella. Bu nasıl tesadüf bilmiyorum ama sahiplerimiz aynı sitede yaşıyorlar ve komşular. Yani istediğimiz zaman birbirimizi görebileceğiz. Başımızdan kötü şeyler de geçti iyi şeyler de, evet... Bu kötü başlangıç mutlu son olarak bitti!

Ebru KARADENİZ 4/C

SÜPRİZ DOĞUM GÜNÜ HİKAYESİ

Güneşli bir sabahı. Yatağımdan kalkıp banyoya gittim. Elimi ve yüzümü yıkadım. Dedemin yanına gittim. Dedemle birlikte sohbet ediyorduk. Babam yanıma gelip bana bir hediyesi olduğunu söyledi.Hediyemi çok merak ediyordum. Babamdan hediyemi istedim:

- "Babacığım hediyemi alabilir miyim?" diye sordum.

Babam:

- "Şimdi değil, akşam vereceğim Nazlıcığım." dedi

Ben:

- "Ama neden ki?"

Babam:

- "Çünkü bugün çok önemli bir gün Nazlıcığım."

Ben:

- "Peki öyleyse, beklemek zorundayım."

Hemen odama geçtim. Bir an önce akşam olsun istiyordum. Kendi kendime sordum:

- "Bugün neden özel bir gün ki? Acaba ne yapacağız?" diye sordum. Çok ama çok heyecanlanmışım. Kendimi odama kapattım. Düşündüm taşındım. Ne olabilirdi ki! Bunu unutmaya çalışıyordum. Ödevlerimi yapmaya başladım. Su içmek için mutfığa gittim. Annem bana şunu söyledi:

- "Nihayet odandan çıkabildin Nazlı. Kaç saattir odana kapattın kendini!"

Anneme şöyle cevap verdim:

- "Ödevlerimi yapıyordum anneciğim. Sana bir soru soracağım anneciğim. Babamın bana aldığı hediyeyi biliyor musun?"

Annem:

- "Maalesef Nazlıcığım. Bilmiyorum. Ama şunu biliyorum; Benim de sana bir hediyem var."

Ben:

- "Sende mi bana hediye aldın? Ama neden ki? Biri bana neler olduğunu anlatabilir mi?" diye sordum. Dedem de aramıza katıldı:

- "Benim de sana bir hediyem var Nazlıcığım!"

Çok şaşırılmışım. Neler oluyordu böyle? Hiç anlamamıştım. Odama tekrardan kapandım ve tekrardan düşünmeye başladım.

- "Bu kadar özel olan şey ne acaba?"

Akşam olmaya başlıyordu. Odamdan çıkıverdim. Etraf çok ama çok sessizdi. Hiç kimse etrafta yoktu. Çok korkmaya başlamıştım. Her yere baktıktan sonra tek bir yer kalmıştı. Bahçe.

Şöyle düşündüm:

- "Tabi ya, bahçede olabilirler."

Akşamları soğuk olduğu için odama gidip sıkıca giyindim. Montumu ve ayakkabılarımı giyindim. Hemen bahçeye çıkıverdim. Bahçede yoktular. Arka bahçeye baktığımda, gözlerime inanmadım. Bu bir doğum günü sürpriziydi. Gözlerim pırıl pırıl oldu. Demek ki binlerce kez düşünmem gereken şey buydu. Resmen doğum günüm olduğunu unutmuşum. Pastamın

mumlarını üfledikten sonra hediyelerini açtım. Babamın hediyesi büyük bir teleskop, dedemin ki bir günlük ve annem en çok sevdiğim tokayı almıştı. Mutlu son böyle bitti.

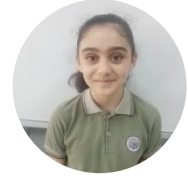

ECE VE YAVRU KEDİ

Bir yılbaşı sabahı Ece yataktan kalktıktan sonra ilk işi camdan bakmak oldu. Camdan bakarken kar yağdığını gördü ve çok mutlu oldu. Bir süre sonra uzaklarda bir yavru kedi gördü. Kedinin çok üşümüş ve acıkmış olduğunu anladı. Acı acı mivaylıyordu. Ece yavru kedi için çok üzülmüştü. Ece koşarak annesinin yanına gitti ve şöyle dedi: " Anne dışarıda kar yağıyor ve ben soğuktan çok üşümüş bir kedi gördüm." Ece'nin annesi bu duruma çok üzülmüştü ve bu yüzden hiç düşünmeden cevap verdi: "Kahvaltını hızlıca yapıp kediyi eve getirebilirsin ve iyileşene kadar bizde kalabilir." Ece hızlıca kahvaltısını yapıp, sıkıca giyinip dışarı çıktı. Dışarıda çok kar yağıyordu ve bu yüzden yavru kediyi göremiyordu. Ece yavru kedinin acı acı mivaylama sesini takip ederek onu buldu ve eve götürdü. Ece ve annesi kedinin topalladığını gördü ve çok endişelendi. Ece'nin annesi kedinin evde biraz ısınıp, karnını doyurduktan sonra veterinerine götürmeleri gerektiğini söyledi. Ece annesinin çok iyi kalpli biri olduğunu içinden geçiriyordu. Ece kediyi sobanın yanındaki minderin üzerine koydu ve evde bulunan mamayı kedinin önüne koydu. Kedi mamayı afiyetle yedi ve getirilen suyu da içti. Bu arada kedi iyiden iyice ısınmaya başlamış ve keyfi yerine gelmeye başlamıştı. Artık kediyi veterinerine götürme vakti gelmişti. Annesi " Ece kızım odadan battaniyeyi getir, kediyi sarıp götürelim" dedi. Veterinerine geldiklerinde kediyi kafese koyup muayene odasına götürdüler ve veteriner gerekli müdahaleyi yaparak kırık olduğu anlaşılan arka bacağı sabitleyerek sardı. Veteriner Ece ve annesine şöyle dedi: "Kedinin bacağında ufak bir çatlak var ve gerekli işlemi yaptım, 1 ay alçıda kaldıktan sonra iyileşebilir. Kedi sizin değil galiba, yaptığımız çok merhametlice, davranışınızı takdir ediyor ve sizden para almıyorum." Ece ve annesi teşekkür ederek kediyi birlikte eve gittiler. Ece annesine: " Anne kedi bizimle yaşayabilir mi?" diye sordu. Annesi şöyle cevapladı : " Siz mutlu görünüyorsunuz ve ben de bu kediyi sevdim, madem böyle uslu ve tatlı bu kedi kalsın bakalım." Ece mutluluktan ne yapacağını bilemiyordu ve koşarak annesine sarıldı. Bütün bunlar yaşanırken kediye isim bile veremediklerini hatırladılar. Ece'nin aklındaki isim Pamuk'tu. Kedi beyaz ve yumuşacık olduğu için ona bu ismi vermişti. Kediye isimde bulmuştu ve artık çok yorulmuştu. Ece yatağına doğru esneyerek ilerledi. Kedisinide bir minderin üstüne koyup yatağına girdi. Bugün çok yorucu ve özel bir gündü. Kediside olduğu gündü. Ece Pamuk'la geçireceği bir ömrü düşünürken uykuya daldı.

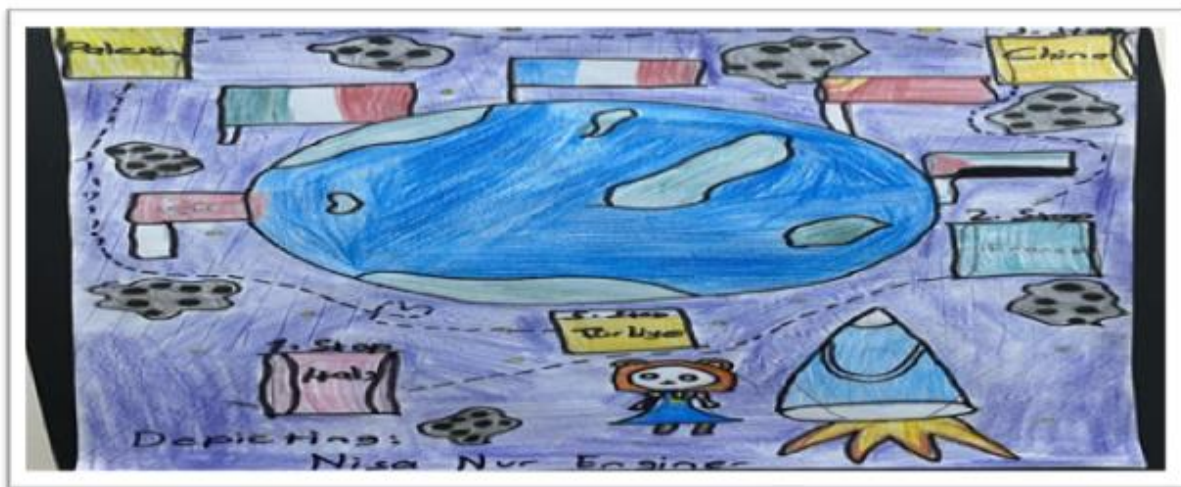
Hira Nur Mutlu 4/C

WORLD TOUR WITH ZEYNEP

Hi! I am Zeynep. I am Turkish but I live in Germany Why am I writing this article? Cause I am going on a little world tour. I am so excited, so let's get started. Our first stop, Italy. I arrived in Italy after my long plane journey. Now I will try pizza, the famous dish of their country, in Pisa, Italy. Pizza was delicious. I liked Italy very much. It's time to go. Our second stop is France. I didn't have time to try France's famous dish but I visited there too. Our third stop is, China. I went to the Great Wall in China . I visited the Great Wall of China from beginning to end and I liked it very much. I visited another place called Big Buddha in China. I also tried noodles, a famous Chinese dish. The food I visited and ate in China was very delicious. we have visited China, let's go to next stop.

Next stop after China, Palestina! The situation is slightly worse in Palestina. The reason is that they are in a very bad war. Many babies, children and adults are dying there right now. It makes me very sad to see the images. Palestina seems to have no chance, but let's not be prejudiced maybe the attacking country will retreat. I say: This war will end quickly.

Our last stop is, Türkiye. I visited the Dolmabahçe Palace was huge and pure. The main hall of Dolmabahçe Place and he was treated there. After Dolmabahçe Palace, I went to Anıtkabir to visit Atatürk's grave in Ankara Anıtkabir . I ate İskender and drank Ayran in Bursa, Türkiye. I finished my meal and now I am going to Bursa Ulu Mosque. The exterior of the Bursa Grand Mosque was built very carefully and the interior was very beautiful and eye-catching. I also went to Bursa Spor Stadium in Bursa. I have come to the end of my world tour. Yes, I know there are many countries and cities I haven't visited yet, but that's all I could do. I hope to see you in my other stories.

Kumsal AVSEREN 2-C

MİNİK TIRTIL

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde bir küçük tırtıl yaşarmış. Bu tırtıl kendini hiç beğenmezmiş. Günlerden bir gün önüne tüyleri çok güzel bir kuş çıkmış. Bu kuşu herkes çok beğenirmiş. Her gün şarkı söyler ve tüylerini tararmış. Tırtıl bir kendini bir de kuşa bakmış. Demiş ki “nasıl bu kadar güzel oluyor acaba? Diye düşünmüş. Kuş uçup gitmiş. Tırtıl da eve gidip uyumuş. Güzel bir günde, tırtıl bir dolaşayım temiz hava alayım demiş. Biraz ilerledikten sonra tekrar o kuş önüne çıkmış. Tırtıl;

-Ben seni çok sevdim Arkadaş olabilir miyiz? Demiş.

-Tamam olur şimdi çok geç oldu yarın görüşelim. Arkada çok güzel bir orman var oraya gelirsin.

olur.

Evvelsi gün tırtıl kuşun dediği o güzel mis kokulu ormana gelmiş. Tırtıl kuşu görünce büyülenmiş;

-Çok güzel tüylerin var,

-Sen de çok tatlısın teşekkür ederim!

Tırtıl ile kuş biraz vakit geçirmeye başlamışlar. Tırtıl bu ya hemen yorulmuş. Keşke ben de uçabilseydim" diyormuş kendi kendine. Sonra evlerine gitmişler...

Bir hafta olmuş günler haftalar hatta aylar geçmiş, tırtıl hiç görülmemiş. Kuş onu çok merak etmiş. Doğru olmuş ve evlerine gitmeye karar vermiş. Beklemiş, beklemiş ve..."O da ne...! Tırtıl yerine, renkleri çok güzel bir kelebek çıka gelmiş. Kuş resmen büyülenmiş. Kelebek ona doğru gelerek “merhaba!" demiş. Kuş;

-Sen de kimsin?

-Ben tırtıl kelebek oldum! Artık benim de güzel renklerim var demiş. Kuş buna çok sevinmiş şaşkın şaşkın bakıvermiş ve devam etmiş

-Ne kadar güzel bir kelebek olmuşsun çok mutlu oldum buna demiş.

Kelebek ve kuş sonsuza dek mutlu bir arkadaşlık kurmuşlar... Onları gören herkes renklerine hayran hayran bakıyormuş. İyilik ve arkadaşlığın ne kadar güzel ve önemli olduğunu hiç unutmadan hayatlarına sürdürmüşler... Onlar ermiş muradına biz çikalım kerevetine...

Zeynep Hande TAŞBAŞI 3/D

SİHİRLİ ORMAN

Bir varmış bir yokmuş, Ece adlı güzel miğüzel , tatlımı tatlı bir kız varmış. Günlerden bir gün kız, köpeği Çiko ve ailesi pikniğe gitmiş. Ece gittikleri yeri görünce çok sevinmiş. Gittikleri yer ormanmış. Hemen Çiko'yu kafesinden çıkartıp topunu almış ve Çikoyla oyun oynamaya başlamış sırada ailesi masayı çıkarıp yemekleri koyup eceyi çağırmışlar

- Ece, kızım gel. yemek hazır

- Tamam geliyorum, demiş.

Ece yemeğinin yiyip Çikoyla frizbi oynarken frizbi ormanın derinliklerine gitmiş. Ece frizbinin peşinden gitmiş yolda bir tavşan görmüş. Ece çok şaşırılmış. Çünkü tavşan konuşuyormuş çünkü tavşan konuşuyormuş. Ece neredeyse düşüp bayılacakmış. Çünkü oradaki bütün canlılar konuşuyormuş, Çiko bile. Ece'nin kalbi hızla atıyormuş. Bunufark eden aslan

- Sessizlik ,diye bağırmış.

Herkes aslana bakıp sessizce durmuşlar

Aslan

- Senin adın ne? diye sormuş.

Ece titrek bir sesle

-Eeee, Ece demiş.

Kuş

-Merhaba Ece, demiş.

Ece

-Merhaba, demiş.

Tatlı kedi

- "Bu senin frizbin galiba "demiş

Ece

- Evet benim, demiş.

Kurt

- "Bize nasıl oynadığımı öğretirmisin ?" demiş.

Ece

- Tabi, demiş.

Ve Çikoyla birlikte frizbi nasıl oynadığını öğretmişler ve hep birlikte oynamışlar. Yani aslan ,kuş,kedi,kurt, Çiko ve Ece .

Ece :

- AA olamaz annemlerin yanına dönmeliyim demiş ,ailesinin yanına gitmiş .

Anne :

- Kızım neredesin sen demiş .

Ece:

-Evde anlatırım demiş.

Eve döndüklerinde, Ece ailesine olup bittin her şeyi anlatmış.Ve babası demiş ki

-bir daha bizi de götür demiş.

Ece:

-Tamam demiş.

Zeynep Su YAVÇIN 4/D

OKULUM

Kendimi bildim bileli
Seviyorum okulu
Arkadaşlarım, öğretmenim
Ne güzeldir ders saatlerim

Sosyal, fen, İngilizce
Çok güzeldir Türkçe
Unutmayalım matematiği
Din , beden ve görseli

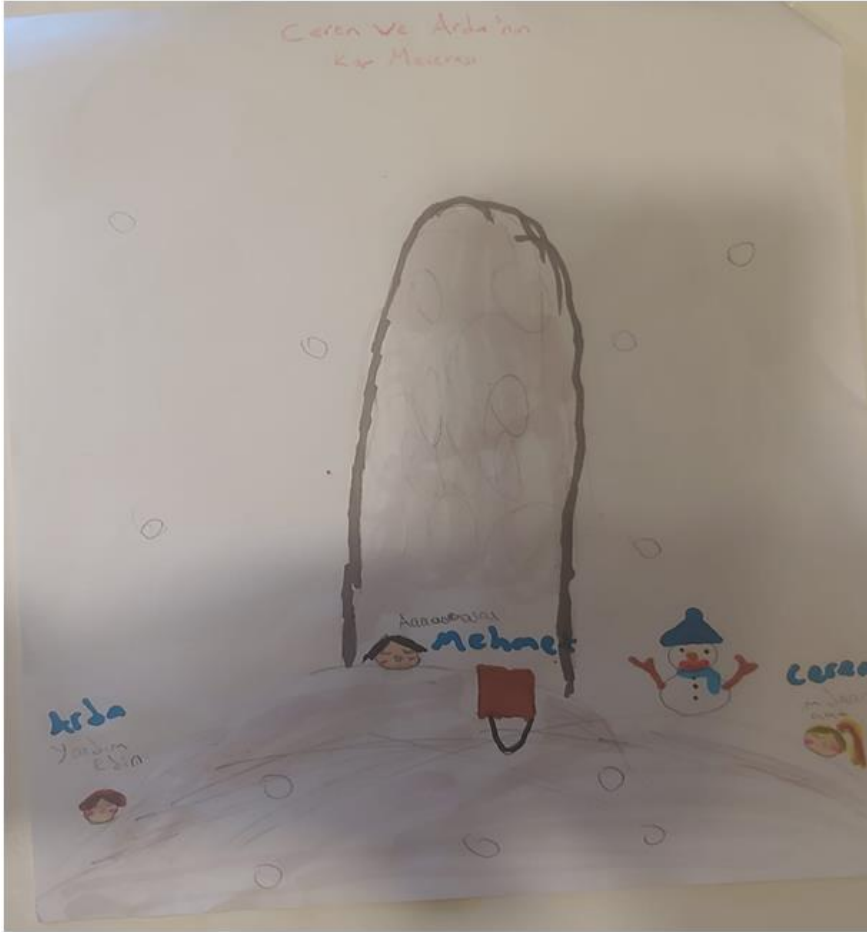
Çok güzel derslerim
Çalışırım öğrenirim
Boş vakitlerimde ise
Kitap okumayı severim.

Hiranur ÇELİK 3/E

CEREN VE ARDA'NIN KAR MACERASI

Bir sabah Ceren ve Arda kalktılar. Kar yağıyordu, çok mutlu oldular. Annelerinden izin almadan mont, eldiven, atkı, bere takıp çıktılar. Kartopu oynarken onları camdan gören Mehmet, kızağını alıp dışarıya çıktı. Mehmet kızakla kaymayı çok sevdiği için daha yukarılara, dağlara çikalım dedi. Tabii, Ceren ve Arda da Mehmet' uyup dağlara çıktılar. Oynadılar, bağırıyorlar, kızakla kaydılar. Ama zamanın nasıl geçtiğini anlayamadılar. Zaten aileleri de onları göremeyince endişelendiler. Ve onları aramaya başladılar. Ama bulamayınca 112'den jandarmaya haber verdiler. O sırada Ceren, Arda ve Mehmet'e gelince onlar evin yolunu tutmuş, gidiyorlardı ki tam o sırada üzerlerine kar yığınları düşmeye başladı. Karın altında kalıp bağırmaya başladılar. Seslerini duyan aileleri ve jandarma ekipleri onları kurtardılar. Sonra onları evlerine götürüp çorba içip ısınmaları beklediler. Kendilerine gelince de yaptıklarının yanlış olduğunu tek tek anlattılar. Sonunda Ceren, Arda ve Mehmet yaptıklarının yanlış bir şey olduğunu anladılar.

Işıl GÜNER 2/C

YARDIMSEVER PENGUEN

Bir varmış, bir yokmuş... Bir zamanlar güzel, gösterişli bir ‘Ren Geyiği’ varmış. Bu Ren Geyiği kendini çok beğenmiş gibi davranıyormuş. Herkes de onun ne kadar kötü bir geyik olduğunu konuşuyormuş. Ama bunların içlerinde onların kurtarıcısı süper Penguen Gugu varmış. Birçok arkadaşını kurtarmış süper bir penguenmiş.

Yine bir gün Gugu’nun arkadaşı Bübü hasta olmuş ve Gugu tabii ki arkadaşına yardım etmiş. Ama Ren Geyiği onu hala kıskanıyormuş. Çünkü o bölgenin kurtarıcısıymış ve hala bunu seve seve yapıyormuş.

Ren Geyiği bir gün demiş ki:

- Sen neden bu bölgenin kurtarıcısın ve hala öylesin? Diye sormuş.

Penguen Gugu demiş ki:

- Çünkü herkese yardım ediyorum, o yüzden bölgenin kurtarıcısıyım. Ren Geyiği:
- Ben de öyle olmak istiyorum, bana yardım eder misin? Penguen Gugu:
- Ederim, çok basit, sen de yapabilirsin. Sadece yardıma ihtiyacı olan birine yardım etmelisin. Ren Geyiği:
- Tamam o zaman. Senin yardımcım olmak için elimden geleni yaparım. Penguen Gugu:
- Ama bunu kurtarıcıyım diye yapmıyorum. Arkadaşlarıma yardım etmek için yapıyorum. Sen de benim yardımcım olmak istiyorsan birçok kişiye yardım etmelisin.
- O günden sonra Ren Geyiği birçok kişiye yardım etmiş ve penguen Gugu’nun yardımcısı olmuş.

Serra ÇAKIR 2/C

SİHİRLİ KAPI

Bir varmış bir yokmuş evvel zaman içinde kalbur zaman içinde iki kardeş varmış. Bu kardeşlerden birinin adı Ece diğèrinin adı da Bade imiş. Bu ikisi çok iyi anlaşılarmış. Bir gün babaları Mert Bey demiş ki;

-Yarın işim yok bu yüzden sizi kampa götüreceğim. İki kardeş çok mutlu olmuşlar. Anneleri Ayşe Hanım ‘’iyi o zaman hemen hazırlanalım’’ dedi. Bunu duyan kızlar hemen odalarına kapandılar, çantalarını hazırladılar sonra hemen yatağa yattılar çünkü sabah erkenden uyanacaklardı. Sabah oldu herkesten önce kızlar uyanmış, hazırlanmış sonra iki kardeş anne ve babasını uyandırıp kahvaltı yapmışlar. Sonra yola koyulmuşlar. Kamp alanına geldikleri zaman çadırları kurdular. Bade ve Ece çok heyecanlıydılar. Babalarından izin alıp

Ormanı dolaşmaya çıkmışlar. Ormanda çiçek toplayıp şarkı söyleyerek yürüdüler.

Birdenbire karşılarında bir kapı. Ece içeri girmek istedi ama Bade onu durdurup şöyle: -belki tehlikeli olabilir. Bu yüzden beraber girelim dedi. El ele tutuşup kapıdan içeri girince gördükleri tek şey oyuncaklar ve pamuk şekerlerdi. Ece ve Bade şekerleri çantalarına heyecan içinde doldurup kamp alanına döndüler. İki kardeş hemen anne ve babasının yanına gidip pamuk şekerleri göstereceklerdi. Çantalarını açtıkları an baktılar ki çantalarında hiçbir şey yoktu şaşırmışlardı. Sonra derinden anneleri Ayşe hanımın sesini duydular;

- Haydi kızlar! Kalkın artık sabah oldu. Daha kampta macera dolu bir gün sizi bekliyor. Bütün gece kamp hayali kurarak uydukları için gördükleri tek şey bir rüyaydı.

Ahmet Akif ÖZKAN 2/C

KÖYDE YAŞAM

Size bir yer anlatacağım. İpucu dağlar bembeyaz, dereler şırıl şırıl akar. Kediler miyavlar, köpekler havlar, inekler otlar. Tamam tamam şimdi söylüyorum. Burası benim köyüm, köyümün nerede olduğunu biliyor musunuz? Benim köyüm Giresun'dadır.

Her yaz köye gidip fındık toplarız. Biliyor musunuz benim bir köpeğim var. Adı da Fındık. Fındık'ın kuyruğu beyazdır. Aynı bembeyaz dağlar gibi ... Burası yazın çok daha güzel oluyor. Denize girmek, o dalgalarla boğuşmak çok güzel. Bu eğlencelerin hiç kötü bir tarafı yok. Bir de yazın başka güzel bir tarafı var. Tezemin gelmesidir. Şaka yapmıyorum. Çünkü teyzem bana çok güzel közde mısır yapar. Köyde tatil çok güzel ama zaman çok hızlı geçer. Görüşürüz ...

ECRİN MELİS ŞAHİN 2/C

DOĞA VE CANLILARI SEVEN ELİF

Elif diye bir kız çocuğu varmış. Elif doğayı seven ve canlıları seven biriydi. Elif bir gün sabah erkenden kalktı.

Elini yüzünü yıkayıp mutfağa koştu. Annesi yine çok güzel bir kahvaltı hazırlamıştı. Elif güzelce kahvaltısını yaptı. Sonra biraz evin bahçesinde komşunun kedisi olan karamel ile oyun oynadı.

Komşunun kedisi olan Karamela aldığı mamayı verdi. Bu onun gündelik yaptığı şeylerden biriydi.

Tabi ki diğer canlıları da unutamazdı. Çünkü sokakta karşılaştığı diğer hayvanlara da mama verirdi.

Ağaçları, çiçekleri sulardı. Hayvanların kaplarına da suları doldururdu. Ve onlara yardımcı olduğu için, mutlu olurdu.

Elif yaşamını bu şekilde sürdürürdü.

EBRAR KAYA 4/D

KAHRAMAN EFE

Bir varmış bir yokmuş. İstanbul'da yaşayan 3. sınıfa giden efe adında bir çocuk varmış Efe, çok sevgi dolu bir çocukmuş Efe'nin çok güzelde hayalleri varmış Efe her yerde hayallerini düşünürmüş okula giderken, toplu taşımalarda ve arkadaşlarıyla oyun oynarken düşünürmüş bir gün Efe arkadaşlarıyla anlaşır parkta buluşmuşlar Efe ile arkadaşları oyun oynarken Efe yine hayallere dalmış arkadaşları zor da olsa Efe'yi uyandırmışlar:

Arkadaşları: Yine ne hayal kuruyorsun?

Efe: Kahraman olup uçtuğumu hayal ediyorum.

Arkadaşları: Sen anca rüyanda kahraman olup uçtuğunu görürsün.

Efe bu duyduklarına çok üzülmüş. Efe evinin yolunu tutarken bir yaşlı teyze görmüş. Ama aslında o bir periymiş. Efe yaşlı teyzenin bir peri olduğunu bilmiyormuş.

Yaşlı Teyze: Merhaba çocuğum çok susadı ve iki gündür susuz geziyorum yanında azda olsa biraz suyun var mı?

Efe: Var teyzeciğim buyur.

Yaşlı Teyze: Al bu sana küçük bir hediye. Eve gidince aç ve gündüzleri onu üzerine giy.

Efe yaşlı teyzeye teşekkür edip eve gitmiş. Akşam yemeğinden sonra hemen odasına gidip pelerini giymiş. Giyer giyemez süper kahraman gibi havaya uçmuş. Birinin yardımı ihtiyacı olduğu zaman hemen hissediyormuş ve o yaşlı teyzenin bir peri olduğunu anlamış ve artık hayalleri gerçekleşmiş.

Akın YILMAZ 4/D

ÇOCUK VE DOĞA

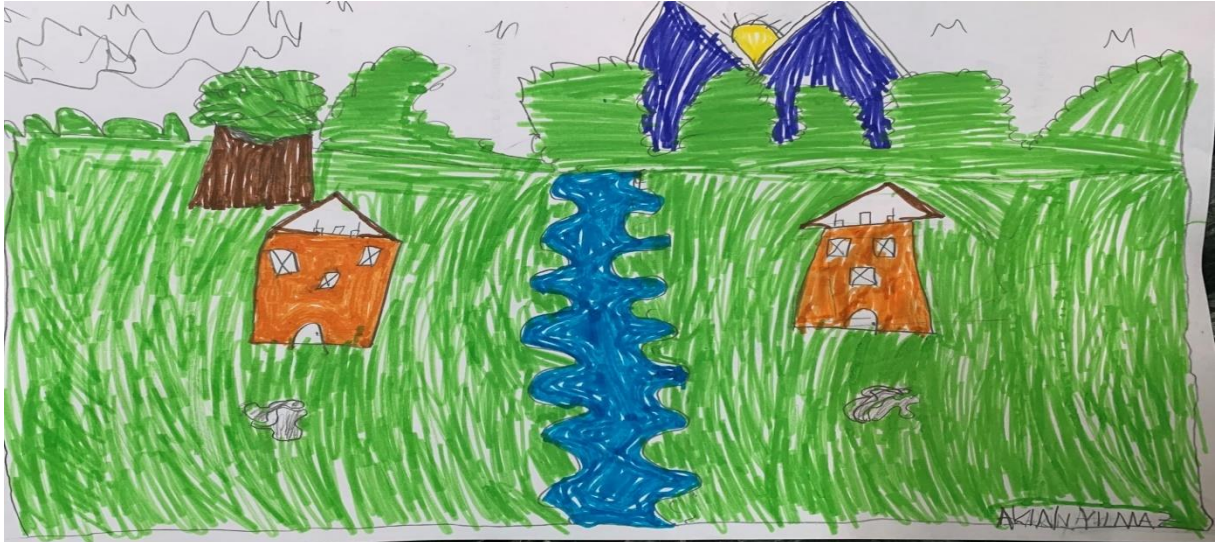
Günlerden bir gün bir çocuk bahçede oyun oynuyormuş. Rengarenk kelebeklerin, güllerin, çiçeklerin arasında koşuyor zıplıyormuş. Mutluluğuna diyecek yokmuş. Bir ara bahçede zıplayan bir kurbağa görmüş, kurbağanın peşinden koşmuş ama yakalayamadan kurbağa göle atlamış. Sonra bahçede bir ineğin otladığını görmüş. İneğin otları nasıl çiğnediğini izlerken bir sinek gelmiş ve ineği rahatsız etmeye başlamış. İnek sineği kaçırmak için kuyruğunu sallamış. Çocuk ellerini çırıp bu duruma çok gülmüş. Doğa ile ilk kez tanışan çocuk :

Her şey ne kadar da güzel ve eğlenceli demiş. Daha sonra ise birden karşısında bir sincap görüp peşinden koşmuş ve bir gül bahçesine gelmiş. Güllerden birkaç tanesini koparmaya çalışmış ama parmağına diken batmış. Parmağı kanıyormuş ve canı çok acımaya başlamış. Ağlayarak evine koşmuş. Çocuğunu ağlarken gören annesi; “Ne oldu yavrum, neden ağlıyorsun?” diye sormuş. Çocuk; “Gül koparmaya çalışırken diken parmağıma battı ve şimdi çok acıyor” demiş. Annesi: “Bu senin hatan yavrum, gülü koparmaya çalışmamalıydın. Gül dalında güzeldir kopardığında değil. Ayrıca doğanın güzelliğine asla zarar verilmemeli. Doğal süreçlere müdahale etmemeli ve doğadaki hiçbir canlıya zarar vermemeliyiz. Aksine doğayı ve içindeki tüm canlıları korumalıyız” demiş.

Çocuk; “Söylediklerini hiç aklımdan çıkarmayacağım ve daima yapacağım anneciğim” demiş. Annesi:

“Söyle bakalım oğlum bugün ne öğrendin?” diye sormuş tekrar. Çocuk:

Bitki ya da hayvan, bütün canlıları korumalıyız. Onlara asla zarar vermemeliyiz. Doğaya bile kötü bir şekilde müdahale etmek çok zararlı. İleride insanları ve içindeki tüm canlıları yok edebilir. Siz siz olun dünyaya zarar vermeyin. Çöpleri çöp kutusuna atın.

İnci BOZDEMİR 4/D

GİZEMLİ TAÇ

Bir zamanlar bir saray varmış. Bu sarayın kral ve kraliçesi uzun zamandır bir bebekleri olmasını istiyorlarmış. Ve sonunda bir bebekleri olmuş. Kral ve kraliçenin bebekleri kızmış. Kral ve kraliçe bu güzeller güzeli bebek için bir kutlama yapmaya karar vermişler. Herkes bu kutlamaya davetliymiş. Kutlamanın ardından uzun yıllar geçmiş ve güzeller güzeli bebek büyümüş. Kral ve kraliçe artık kızları büyüdüğü için ona yavaş yavaş etrafı gezmesi için zaman tanımışlar. Bir gün prenses sarayın yakınında bir köprüye rastlamış. Bu köprü altından yapılmış. Bu köprü sihirliymiş. Prensес köprüye dokunduğunda köprünün içinden bir peri çıkmış ve prensesin kafasına bir taç koymuş. Prensес gözlerine inanamamış. Peri prensese şöyle demiş:

- Artık bu taç senin, yirmi yaşına gelen bütün prenseslere bu taçlardan verilir. Buna çok iyi bakmalısın.” demiş ve ortadan kaybolmuş. Prensес tacı aldığı anda saraya kral ve kraliçenin yanına gitmiş. Kraliçe kızına kendisinin de bu taçtan aldığını söylemiş. Prensес annesinin on a yardım etmesini istemiş ama annesi ona yardım etmemiş. Çünkü yirmi yaşına gelen bütün prenseslerin bu işi tek başına halletmesi gerektiğini söylemiş. Prensес annesinin azda olsa kendisine yardım etmesini istemiş. Annesi:

- Çok isterdim ama olmaz. Demiş ve prensesin yanından ayrılmış. Prensес artık kendi başına halletmeliymiş. Prensес nereden başlayacağını bilememiş ve o altın köprünün yanına gidip, ne yapacağını periye sormuş. Prensес:

-Merhaba sihirli peri ben bu tacı anneme gösterdim ve annem bu tacın gizemini kendim çözmemi söyledi, ama nereden başlayacağımı bilemiyorum. Bana yardım edebilir misin? demiş prenses. Peri:

-İlk önce derenin altındaki haritayı alman gerekir. Prensес:

-Peki bu dereye nasıl gireceğim?

Peri:

-Ben sana bir sihir yapacağım ve bu sayede derenin altına girebileceksin.

Peri bu sihri yapınca prenses hemen suya atlamış ve haritayı aramaya başlamış. Haritayı bir taşın altında bulmuş. Sonra hemen perinin yanına gitmiş. Ama periyi orada bulamamış. Peri prensese bir not bırakmış. Notta şöyle yazıyormuş:

“ Bu işi kendin yapman gerekiyor, eğer yapmazsan kötü kalpli bir Kraliçe olursun ”

Prenses bu notu görünce derenin kenarından avucuna biraz su alıp tacın üstüne dökmüş. Taç parıldamış ve peri tacın içinden çıkarak prensesi tebrik etmiş ve böylece prenses tacın gizemini çözmüş. Yani tacın gizemi, tacın üstüne derenin suyu döküldüğünde perinin gelip prensese yardım etmesiymiş.

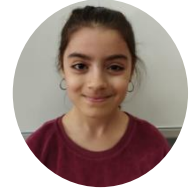

Ahmet Emir SAMANCIOĞLU 4/C

MY SUMMER WITH ROHAT

Last summer, I went to Diyarbakir. I was very excited because my cousin Rohat was also coming. I was worried at first because I didn't know how we would communicate to each other. But it was better and more joyful than I expected. We had fun very well and. I was very happy to have wonderful memories together. We went to the backyard to play football and other children came to us when they heard that Rohat came from America. We all played football together. We had a lot of fun. Rohat's father and my uncle also played with us. My mother prepared the dinner for us. We went back home and had dinner. I am very excited to meet him there this summer. I'm looking forward to the next summer holiday.

Ceren ÜNAL 4/A

KÜBRA'S DREAM

There was a girl name Kübra. Kübra wants to go a broad, especially to South Korea. She buys items such as bad getand pens related toSouth Korea from the station ary everyday. And one day the English teacher Gönül said her to desing and bring an outfit of a country or city she wants to go. Kübra dreamed Korea on her mind. A few days later. She took the clothes and came to the school and gave a presentation. Kübra told the teacher her dream about a trip to Korea.Her teacher was affected by her dream , so the teacher decided to come true this trip. About two days later they went toKorea and Kübra was very happy to go to Korea. When the arrived there.they went to the cafe to eat, they looked around. They had traveled everywhere. They even went to Black Pink concert, this was her biggest dream. This trip would always remain an awsome memory for her.

Yağız KAYA 4/B

JOHN ON THE MOON

John was a tall 10 yearsold boy with dark Brown eyes. His father works is NASA and his mother works at the bank. He was the only child of the house. One day while his father was going to work he asked his father:

-'Can you take me to work?' His father said

-'Not today because we are sending a rocket to space today.'

When John

-'No...! This is not a game, but you can come to watch me with your mother.'

John said okay.And his mother took him toRocket zone at Nasa . John was stuck inside, he waited for a while and heard the sound of the engine .

His father and Chris , his father's duity friend, landed on the moon about thirty hours later.When they landed the moon surfice suddenly heard a child voice. What is that !.His son John and his dogwere at the rocket too . What a big surprise! He shouted' Daddy...!'

They were shocked.How this could be real.But this was not the only surprize,suddenly they saw an alien !

John wasbothsurprizedandhappy . He triedtospeaktoalienthen.Ittoldit's name wasOzi. John askedOzi,

- "Do you have a rocket?" Ozi answered "There are two, but they are out of order."

-John asked,"Do you have any equipment to repair them ?" Ozi said , "Let's fix ."
Ozistardedrepaing . John was helping while it was repairing them.Suddenly an explosion happened and John woke up.

-“Ohhh.... ! It was a dream.

Muhammed Emin DÖNMEZ 3/D

KAVGA VE BARIŞ

Okullar açılacağı için çok heyecanlı ve mutluydum. Arkadaşlarımı çok özlemiştim. Yamaçla ve Mete ile top oynamayı, Ali ile de ebelemece oynamayı özlemiştim. Nihayet okullar açıldı ve sevinçle okula gittim. Sınıfımıza yeni arkadaş da gelmişti. İsmi Utku'ydu. Utku çok hareketli bir o kadar da yaramaz bir çocuktur. Şaka yaptığını söyleyerek arkadaşlarına farkında olmadan zarar veriyordu. Aynı şeyi kardeşine de yapıyormuş. Fakat bunu kötü niyetle yapmıyordu oyun sanıyordu. Zamanla kendisi de yaptığının yanlış olduğunu fark etmeye başladı. Çünkü etrafında hiç oyun oynayacak arkadaş kalmamıştı. Bu duruma çok üzüldüğü için, okul bahçesinde arkadaşlarını üzgün ve pişman bir şekilde oyun oynamalarını izledi.

Cesaretini toplayıp arkadaşlarına seslendi ve kısa bir konuşma yaptı.

-Size vurduğum için sizden özür dilerim, dedi. Utku eve gidince kardeşinden de özür diledi. Utkunun pişmanlığını ve üzgün olduğunu görünce affedip aramıza almaya karar verdik.

Sonra sınıfa Yaşam diye bir çocuk daha geldi. Yaşam çok kötü biriydi. Kötü diyorum çünkü, Utku bunu oyun oynadığını düşünerek yapıyordu fakat Yaşam bilerek isteyerek zarar veriyordu.

Utku ve arkadaşları bir ders vermek istemişler. Utku:

-Bize ne yapıyorsa aynısını ona yapalım, demiş Oradan arkadaşları:

-Ama hani hiç kimseye vurmuyacaktık, demişler. Utku:

-Haklısın o zaman öğretmene söyleyelim dedi. Öğretmene Yaşam'ı söylemişler.

Öğretmen

-Yaşam şunu unutma kendine yapılmasını istemediğin hiç bir şeyi arkadaşlarına da yapmamalısın, dedi. Ayrıca şiddetle hiç bir şeyi çöremezsin bunun yerine konuşarak çözmelisin diyince, Yaşam hatasını anlayıp çok pişman olup arkadaşlarından özür dileyip o mutlu bir şekilde oynamaya başladık.

Lorin KUŞCI 3/D

KARANLIKTAN KORKAN ÇOCUĞUN HİKAYESİ

Merhaba ben İnci. Bazı şeylerden korkuyorum ama en korktuğum şey; karanlık. Karanlıktan korkuyorum çünkü hem bir şeyleri göremiyorsun hem de bir şeylere takılıp düşebilirsin. Keşke ben de kedim Maya gibi karanlıkta görebilseydim. Size kısaca kedim Maya 'dan bahsedeyim. Beyaz ve gri renkte ve gözleri yeşil renk. Malya'nın en sevdiği zaman, sanırım akşam. Çünkü gündüzleri yatıp, geceleri çılgınlar gibi eğleniyor. Bense, gece olunca hep korkuyorum.

Uyandığımda pazartesiydi. Okula gittim. Okulda öğretmenimiz bize “Korkularımızı Nasıl Yeneriz?” konulu bir ödev verdi. Korkularımı nasıl yeneceğim ile ilgili hiçbir fikrim yoktu ama neyden korktuğumu çok iyi biliyordum ve düşününce bile geriliyordum.

Akşam, ailece hep beraber sohbet ettiğimiz anda elektrikler kesildi. Ben bir anda çok korktum. Hemen anne ve babamın yanına koştum. Sonra babam, karanlıkta da eğlenebileceğimiz bir oyun önerdi. Oyunun adı “gölge oyunu”. Elektrikler gelene kadar bu oyunu oynadık ve çok eğlendik. Sonra birden elektrikler geldi ve elektriklerin gelmesine üzüldüm. Çünkü karanlık sandığım kadar kötü değilmiş. Diğer gün okula gittiğimde korkularımı nasıl yendiğimi arkadaşlarıma ve öğretmenime anlattım. Korkumu yendiğim için çok mutluyum.

Elanaz ÇEVİK 4/C

GÜZEL ANNEM

Annem benim,
Beni büyüten,
Bana şefkat gösteren,
Bana iyi davranan.
Annem benim,
Bana bakan,
Yemeklerimi yediren,
Bana yürümeyi öğretən.
Annem benim,
Beni büyütmeğe uğraşan,
Benim güzel annem,
Seni çok seviyorum.
Annem benim,
Annem her şeyi yapar,
Benim güzel annem,
Seni çok seviyorum annem.

Hiranur MUTLU 4/C

DEĞERLİ ÖĞRETMENİM
En emek dolu mesleği yapan,
Kalbi sevgi ile,
Vefa dolu,
En değerli insan.

Okumayı, yazmayı,
Ve daha birçok şeyi,
Öğreten, öğretecek olansın.
Öğretmenim...

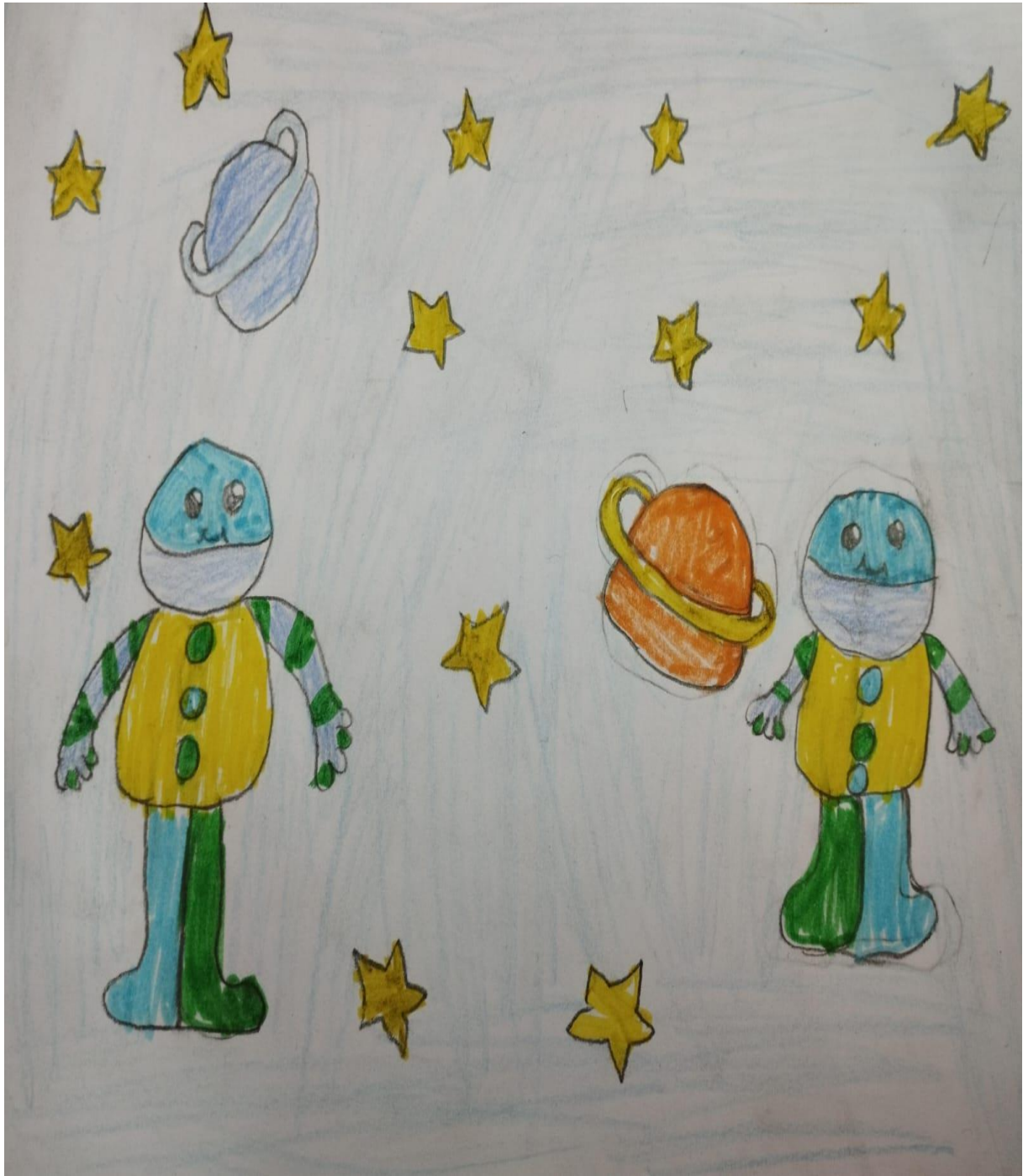

Efecan ATMACA 3/B

HAYAL DÜNYAM

Mevsimlerden kıştı, her yer soğuktu 15 günlük ara tatile girmiştik ve bir sürü okumam gereken kitap, ödevlerim ve Selim ile kuracağım hayaller vardı. Ama öncelik ödevlerimindi. Hem annem söylemeden bir kısmını yapmak benim ve ailemin açısından çok daha iyiydi. Bugün geç uyanmanın verdiği sevinçle biraz televizyon izledim. Annemin söylenmesi ile beraber biraz telefonla oynadım sadece 15 dakika izin alabilmiştim. Daha sonra ödevlerimi tamamladım ve dışarıda kardeşlerimle oynadım. O kadar yorulmuştum ki artık gözlerim kapanıyordu. Aileme iyi geceler dileyip yattım. Sabah yüzümü yıkayıp güne kahvaltı ile başladım. Annemden izin aldıktan sonra Selim ile haberleşip bahçede biraz oynayacaktım. Selim ile hayal kurmayı çok seviyorduk. Biraz bisiklet sürüp, top oynadıktan sonra yine hayal kurmaya başladık. İkimizde arabaları çok seviyorduk. Büyüyünce alacağımız arabalardan bahsediyorduk bu arada kardeşim Eymen ağlayarak geldi. Bizimle oynamak istiyordu onu kırmadık ve biraz oynadık sonra bahçedeki diğer çocuklar ile onlara bir oyun kurduk ve yine Selim ile hayallere daldık. Aslında biz astronot olabilirdik. Bunun için ailemizin desteğine ihtiyacımız vardı ve annelerimiz ile konuştuk onlar da hayalimizin peşinden gitmemizi söyledi. Artık eve gitme zamanı gelmişti. Annem yemekleri hazırladı, akşam yemekleri bizim için çok önemlidir. Hepimiz bir arada oluruz. Biraz kitap okudum, kitap okurken aklıma Selim ile kurduğumuz hayaller geldi acaba astronot olabilecek miydik? Akşam yemeğinde babam da hayallerimin peşinden gitmemi istersem her şeyi başarabileceğimi söylemişti. Kitabı bitirmiştik. Yatakta uykuya dalmıştım. Sabah olmuştu, kış ayında olmamıza rağmen hava güzeldi. Kahvaltımı yapıp, anneme yardım ettim ve biraz ödev yaptıktan sonra Selim ile buluştuk. Kırtasiyeye gidip karton, yapıştırıcı ve birkaç el işi kâğıdı ile alüminyum folyo aldık, astronot olmak için hazırlıklarımız başlamıştı. Çok uğraştık ama ters giden bir şeyler vardı. Yorulmuştuk ama bırakamazdık. Başarmalıydık. Yarın için sözleştik ve evlere dağıldık. Yatmadan önce bir sürü hayal kurdum. Acaba Selim ile hiç gerçekten uzaya gidebilir miydik? Tam o esnada bir şey unuttuğumu fark ettim, uzay mekiğimiz ve roket atarımız yoktu, annemin yanına koştum ve durumu anlattım. Kırtasiyeden aldığımız malzemelerin yeteceğini aynı zamanda geçen dönem yaptığımız etkinliklerden kalanlar olduğunu söyledi. Sabah oldu işlerimi acele ile bitirip Selim ile buluşmaya can atıyordum. Roketimizi ve kıyafetlerimizi tamamlamıştık. Herkes çok beğenmişti. Akşama kadar öyle bekledik babama göstermek için can atıyordum. Başarmıştık. Babam da çok beğendiğini ve benimle gurur duyduğunu söyledi. Selim ile kurduğum hayalleri gerçekleştirmek istiyordum. 15 tatil bitti, ödevler tamamlanmış kitaplar okunmuştu. Öğretmen tatilde neler yaptığımızı sordu. Selim ile hayalimizi ve yaptıklarımızı anlattım. Okulda serbest etkinlik dersinde gelecekte ne olacağım etkinliği yaptık. Yaptıklarımı sınıfa getirdim ve herkes çok etkilendi. Hayal kurmayı ve gerçekleştirmeyi seviyordum. Selim ile sıradaki hayalimiz için sabırsızlanıyordum.

Betül Sena GÖKTAŞ 4/D

FIRASKO GERÇEĞİ

Sizlere kimsenin anlam veremediği bir garip hava olayından bahsedeceğim. Bu güzel ve güneşli başlayan bir günün mutsuz biten hikayesi. Okuyunca belki tuhaf gelebilir ama dünyamızı öylesine kirletiyoruz ki doğa da dengesini kaybettiği için bize iyi davranmayabiliyor. Bizi cezalandırmak istiyor.

Günlerden bir gün çok büyük bir fırtına olmuştu. Bu fırtına o kadar büyüktü ki evlerin bacaları, hayvanlar ve bitkiler birdenbire her yana savrulmuştu. Dışarıdaki insanlar ne yapacaklarını şaşırılmışlardı. Aslında o gün fırtına olmadan önce hava çok güzeldi. Böyle güzel bir havanın ardından bu tarz bir fırtına olmasına kimse bir anlam verememişti. Bilim insanları da çok araştırma yapmalarına rağmen bir sonuca varamayıp açıklama yapamamışlardı. Havayı o gün 30 derece tahmin etmişlerdi. Fakat sıcak hava birdenbire 10 dereceye kadar düşmüştü. Bunun bir açıklaması yoktu. Fırtına esnasında çok büyük bir hortum da meydana gelmişti. O gün hava çok sıcak olduğu için dışarıda özellikle de parklarda çok fazla çocuklar ve insanlar vardı. Herkes bir anda neye uğradığını şaşırılmıştı. İnsanlar o şaşkınlıkla nereye kaçacaklarını bilememişlerdi. Havada uçan büyük eşyalar görüyorlardı. Çocuklar çok korkmuştu.

Bu felakete en çok şaşırانlar bilim insanlarıydı. Bu olayın adı FIRASKO olarak kayıtlara geçti. Aradan yıllar geçmesine rağmen bilim insanları her ne kadar çaba sarf ettiyse de buna hala bir açıklık getiremediler. İnsanlar nedeninin detaylı olarak araştırılması için eylemler yapmaya devam etmekte. Gereken tedbirlerin alınmasını istiyorlar. Çünkü bir daha böyle korkunç bir gün yaşamak istemiyorlar.

Elbette bu olay hakkında bazı düşünceler ve iddialar vardı. Mesela bunun bir işaret olduğu gibi. Dünyamız bizi onu korumamız için uyarıyor. Bunu anlamak için de zeki olmak bazen her seye açıklık getiremeyebilir. Bazen mantık ve gözlem yapmak yeterli olabilir. Bundan sonra isteğim doğamıza sahip çikalım ve bu olaylar bir daha yaşanmasın...

Burak KILIÇ 4/D

TARİHİN EN İYİ RÖVEŞATASI

Barcelona ve Real Madrid Şampiyonlar Maçı

Küçük mahallemizde oynadığımız mahalle maçlarının küçük şampiyonuydu Burak, o zayıf bacaklarıyla topa öyle bir vururdu ki kaleciyi yerinden oynatırdı.

Burak o zamanlarda çok iyi takımlarda futbolcu olmak isterdi. Hepimiz ona güler geçerdik. Biz onunla dalga geçerken sinirlenip o kadar hırs yaptı ve güçlendi ki mahallenin en iyi top oynayan genci oldu. Tabi bu gelişimi dilden dile yayıldı ve bir gün duyduk ki Fenerbahçe Burak'ı izlemeye gelecekmiş. Mahallede düğün varmış gibi herkes çok mutluydu, o artık mahallemizin gururuydu.

Ve beklenen o an gelmişti Fenerbahçe mahalledeydi. Burak futbol oynarken gelenler Burak'tan gözlerini alamıyordu. Maç bittikten sonra gelenler hemen Burak'la konuşmak istedi ve o anlaşma gerçekleşmişti. Burak Fenerbahçe'ye transfer olmuştu. İlk maçını o büyük derbi olan Fenerbahçe Galatasaray maçında ilk on birde oynayacaktı. Büyük derbi başlamıştı ve otuzuncu dakikada Tuncay Şanlı'nın ortasıyla Burak'ın kafa golü gazateye çıkmıştı. Burak o kadar iyi goller atıyordu ki Fenerbahçe'nin yıldız oyuncusuydu. Bir baktık ki Real Madrid Burak'ı transfer etmek istiyor. Burak aslında Fenerbahçe'yi bırakmak istemiyor ama Real Madrid'e gidiyor. İlk maçı antrenman maçı ama antrenman maçında kötü bir şey oluyor sakatlanıyor ve endişelenip bir daha maç oynayamayacağı için korkuyor. Ama endişelenmesine gerek yokmuş çünkü bacağı sadece incinmiş Burak bacağının sadece incinmiş olmasına sevindi çünkü futbol onun için her şeydi, hayallerini süsleyen tek gerçek yeşil sahaların tozunu attırmaktı. Burak'ın hayallerinde ki büyük maçın oynanacağı tarih yaklaşmıştı. Barcelona Real Madrid maçına sadece 3 gün kalmıştı. Burak'ın ayağı artık iyileşmişti. Heyecandan ne yapacağını bilmiyordu antrenmanlarda deli gibi çalışıyor, zaman yaklaştıkça daha da hırslanıyordu. Artık onu kimse tutamazdı. İşte o tarihi maç günüydü, bütün Real Madrid oyuncuları soyunma odasına geldi ondan 5 dakika sonra antrenörde soyunma odasına geldi. İlk on biri duvara astı ve Burak ilk on bire bakmak istedi. Çok şaşırıldı çünkü ilk on birde oynayacaktı. Maçın başlamasına 10 dakika kalmıştı Burak hazırdu zaten maç başladı ve Burak 25. Dakika da bir gol attı. Oldu 80. Dakika derken Camavinga'nın ortasıyla röveşata ve gol!!! Çok güzel bir gol attı ve böyle tarihe geçti. 90. dakika da bir gol daha atarak hetrik yaptı. Maçın sonunda topu aldı ama asıl iş o değildi çünkü şampiyonlar ligi kupasını aldılar kupayı ilk Burak kaldırdı. Tabiki de karşı takım Barcelona'ya madalya verdiler.

Burak tekrar soyunma odasına geldi Camavinga'ya dedi ki çok güzel ortaydı dedi o da çok güzel goldü dedi. Otobüsle oyuncuları teker teker evlerine bıraktılar. Burak eve gidip hemen banyosunu yapıp odaya gidip bilgisayarını açtı birde ne görsün röveşata golünü gördü, bu röveşata golüyle çok ünlü bir futbolcu oldu.

Umut Ayaz TAM 4/D

SALYANGOZ EVİ

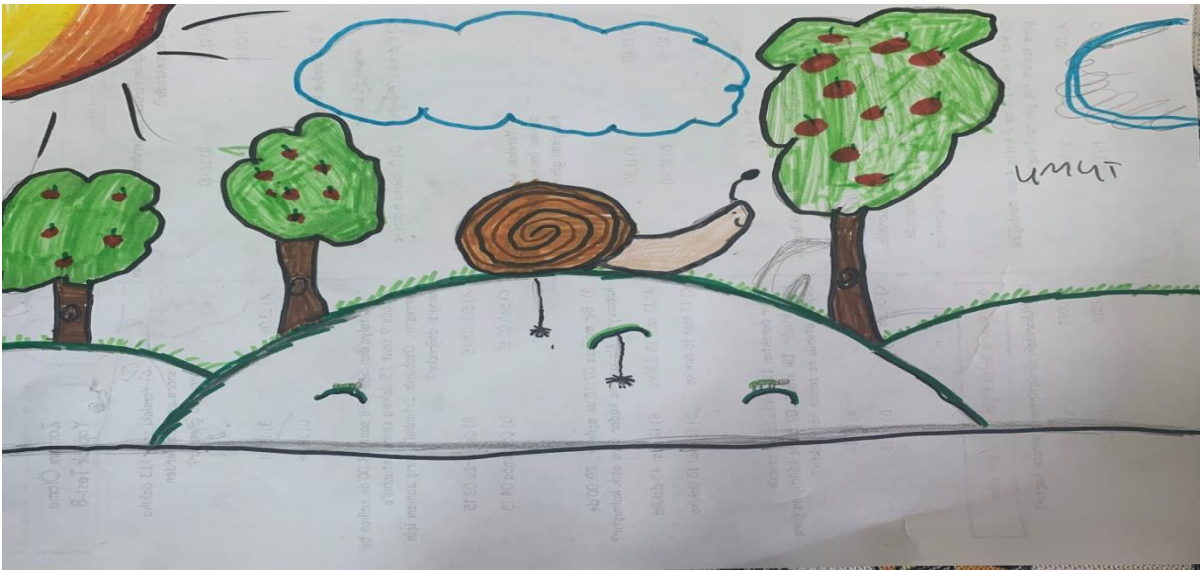
Salyangozları bilir misiniz? Onlar da tıpkı kaplumbağalar gibi evlerini sırtlarında taşırlar. Bir zamanlar evini sırtında taşımak istemeyen sevimsiz bir salyangoz yaşamış. Üstelik evinin rengi de hiç hoşuna gitmezmiş. Bizim salyangoz kelebek ve uğur böceğini çok severmiş. Arada bir onlarla dertleşir sırtında taşıdığı evi onlara şikayet edermiş. “Ah keşke!” demiş. “Evimi sırtımda taşımak zorunda olmasaydım. En azından sizinki gibi bol desenli ve renkli olsaydı.”

Kelebek ve uğur böceği bir gün salyangoza:

“Sevgili arkadaşımız. Hani evin renkli olsun diyorsun ya, biz çaresini bulduk. Ressam olan bir tırtıl var. Seni ona götürürsek evini rengarenk boyar.”

Salyangoz buna çok sevinmiş. “Ne duruyoruz. Hemen gidelim.” demiş. Böylece hep birlikte düşmüşler yola. Tırtılın kapısını çalmışlar. Gelen misafirlerini dinleyen tırtıl, boyalarını ve fırçalarını alıp çalışmaya koyulmuş. Sonunda salyangozun evine çok güzel desenler çizmiş. Salyangoz yeni görüntüsünü beğenmiş beğenmesine ama yine de evinin sırtında olması onu çok üzüyormüş.

Dönüş yolculuğunda üç arkadaş şiddetli bir yağmura yakalanmış. Kelebek ve uğur böceği öyle ıslanmışlar ki zar zor eve varabilmişler. Oysa salyangoz hemencecik sırtında taşıdığı evine girebilmiş. Yağmur dinip de evinden dışarı çıkabildiğinde arkadaşlarının perişan halini görüp üzülmüş. Sonra da kendi kendine şöyle düşünmüş. “İyi ki saklanabileceğim beni koruyan bir evim var. Rengi olmasa da beni yağmurdan koruyor ya” diye şükretmiş. Salyangoz bu olaydan sonra bir daha hiç ama hiç üzülmemiş ve şikayetçi olmamış.

Akif Ali AKAT 4/D

AĞAÇ EV

Havalar iyice ısınmıştı. Okulların kapanmasına sadece iki gün kalmıştı. Ali her yaz olduğu gibi bu yaz tatilini de dedesinin yanında Çanakkale’de geçirmek için can atıyordu. Dedesiyle en çok yapmayı sevdiği şey ise bahçelerde dolaşmak, ekip biçmektir. Dedesi bildiği herşeyi Ali’ye de öğretiyordu. Dedesi daha bahar ayında Ali’den yazın bahçede hangi sebzelerin olmasını istersin diye soruyor ve Ali’nin sevdiği sebzeleri ekiyordu.

Karne günü geldi, Ali karnesini alınca öğretmeni ve arkadaşlarıyla vedalaştı ve yaz tatili başlamış oldu. Ali ailesi ile beraber hemen Çanakkale’ye gitti. Dedesi onları görünce çok sevindi birbirlerine kocaman sarıldılar. Dedesi Ali’ye bu yaz ona bir sürprizinin olacağını söyledi. Ali bu sürprizi çok merak ediyordu. Dedesi biraz sabırlı olmasını söyledi ama Ali her gün hatta günde bir kaç kez sürprizin ne olduğunu sormaya devam ediyordu. Dedesi bazen ortadan kayboluyordu, Ali kesin dedem sürprizini getirmeye gitti diye düşünürken dedesi elleri bomboş geliyordu.

Ali artık dedesine sürprizi sormaktan vazgeçti, mutlaka dedemin bir bildiği vardır daha fazla sorup onu üzmemeyim diye düşündü. Dedesi ile tatilin keyfini çıkartmaya karar verdi. Dedesi ile her gün sokak hayvanları için su kaplarını dolduruyorlar, onlara mama bırakıyorlar, bitkileri suluyorlar arada sahilde yürüyüşe çıkıyorlardı. Ali dedesiyle geçirdiği her anı çok seviyordu. Dedesi bahçede yetişen sebzelerin ve meyvelerin dalından koparma işini Ali’ye bırakıyordu. Ali’nin en çok sevdiği şey de buydu sepetini alıp bahçede olgunlaşan yiyecekleri toplamak.

Bir sabah dedesi Ali'ye bugün ona sürprizini vereceğini söyledi. Ali çok heyecanlandı hemen ver dedeciğim lütfen dedi. Dedesi, kahvaltımızı yapalım seni sürprizine götüreceğim biraz daha sabret dedi. Ali şaşırıldı ve dedesine nasıl yani dedeciğim sürprizin yanına biz mi gideceğiz çok nazlı bir sürprizmiş bu dedi ve gülüştüler. Kahvaltıdan sonra dede ve torun hediyeinin olduğu bahçeye gittiler. Ali gözlerine inanamadı, dedesi onun için bir ağaç ev yapmıştı. Demek dedesi bu yüzden bazen ortalıktan kayboluyordu. Ali dedesine sarıldı ve dedeciğim tıpkı hayallerimdeki gibi bir ağaç ev yapmışsın çok teşekkür ederim dedi. Dedesi de Ali'nin mutlu olmasına çok sevindi.

Ali o yaz fırsat buldukça ağaç evine gitti. Kendisine bir de kitap okuma köşesi yaptı. Arada da komşuların çocuklarını ağaç evinde misafir etti. Ali dedesinin ona verdiği değer için öyle mutluydu ki çok şanslı olduğunu düşündü. Dedesi çok merhametli ve sevdiklerine kıymet veren bir insandı. Sevgi ve merhamet bir insana ne kadar çok yakışıyordu.

